II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1943

ze dne 14. června 2021

O STÁTNÍ PODPOŘE SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnuté Slovenskem podniku NCHZ

(oznámeno pod číslem C(2021) 4185)

(Pouze slovenské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na rozhodnutí, kterým Komise zahájila řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie ([1]),

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení a ukončení formálního vyšetřovacího řízení

(1) Dopisem ze dne 2. července 2013 informovala Komise Slovensko o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie ([2]) (SFEU) ve věci některých opatření ve prospěch podniku Novácke chemické závody, a. s. v konkurzu (dále jen „NCHZ“), která měla být provedena Slovenskem.

(2) Rozhodnutím (EU) 2015/1826 ([3]) ze dne 15. října 2014 o státní podpoře SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnuté Slovenskem podniku NCHZ (dále jen „původní rozhodnutí“) dospěla Komise v článku 2 k závěru, že rozhodnutí umožnit podniku NCHZ pokračovat v činnosti po skončení účinnosti zákona o strategických společnostech přijaté věřitelským výborem nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

(3) Postup, který předcházel přijetí původního rozhodnutí, je uveden v 1. až 9. bodě odůvodnění původního rozhodnutí.

([1]) Rozhodnutí Komise C(2013) 3555 final ze dne 2. července 2013 (Úř. věst. C 297, 12.10.2013, s. 85).
([2]) Úř. věst. C 297, 12.10.2013, s. 85.
([3]) Úř. věst. L 269, 15.10.2015, s. 71.

1.2. **Rozsudek Tribunálu ve věci T-284/15**

(4) Na základě žaloby podané společností AlzChem AG Tribunál rozsudkem ze dne 13. prosince 2018 ve věci T-284/15 ([4]) zrušil článek 2 původního rozhodnutí z důvodu, že Komise dostatečně neodůvodnila své posouzení existence hospodářské výhody a přičitatelnosti státu, pokud jde o rozhodnutí umožnit podniku NCHZ pokračovat v činnosti po 31. prosinci 2010 (dále jen „opatření"). Nedostatek odůvodnění se týkal zejména i) úlohy Okresního soudu v Trenčíně (dále jen „konkurzní soud") při rozhodování o pokračování činnosti NCHZ; ii) existence práva veta veřejných věřitelů při rozhodování o pokračování činnosti NCHZ; iii) rizika kumulace věřitelů po 31. prosinci 2010 a iv) relevance ekonomické analýzy a prezentace vedení NCHZ pro rozhodování věřitelů v lednu 2011.

(5) Pokud jde o první bod, a sice úlohu konkurzního soudu při rozhodování o pokračování činnosti NCHZ, Tribunál konstatoval, že Komise měla v původním rozhodnutí vysvětlit, jak vnímá úlohu konkurzního soudu v rozhodovacím procesu, a uvést důvody, které ji vedly k závěru, že rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ nebylo přičitatelné konkurznímu soudu. Tribunál zejména zdůraznil, že původní rozhodnutí opakovaně zmiňuje rozhodnutí věřitelů ze dne 26. ledna 2011 ([5]), kterým bylo schváleno pokračování provozu NCHZ, aniž byl zmíněn zásah konkurzního soudu ze dne 17. února 2011, kterým uznal, že rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011 je pro správce konkurzní podstaty závazné. Rozhodnutí soudu ze dne 17. února 2011 nebylo v původním rozhodnutí uvedeno ani v rámci posouzení přičitatelnosti.

(6) Tribunál dále připomněl, že na jednání konaném dne 11. dubna 2018, když se dotázal Komise na to, zda je konkurzní soud povinen pouze přezkoumat dodržení formálních náležitostí rozhodnutí věřitelů, nebo zda měl rovněž ověřit platnost tohoto rozhodnutí a zda mohl dospět k jinému závěru, Komise nebyla s to poskytnout v tomto ohledu odpověď. Tribunál rovněž poukázal na konkrétní kontext, v němž konkurzní soud jednal v projednávané věci, zejména jako člen příslušného orgánu ([6]).

(7) Pokud jde o druhý bod, a sice právo veta veřejných věřitelů, Tribunál konstatoval, že původní rozhodnutí obsahovalo rozporuplná vysvětlení ohledně toho, zda zabezpečení věřitelé, kteří byli členy příslušného orgánu ([7]), představují „orgán", který přijal rozhodnutí většinou, nebo zda sdělili svá stanoviska individuálně, a v takovém případě nebyl v původním rozhodnutí uveden důvod, proč nemají právo veta ([8]).

(8) Pokud jde o třetí bod, a sice riziko kumulace pohledávek věřitelů, Tribunál konstatoval, že i když původní rozhodnutí potvrdilo existenci rizika zvýšení pohledávek některých zabezpečených veřejných věřitelů po 31. prosinci 2010, není jasné, zda a jak Komise toto riziko zohlednila při použití kritéria soukromého věřitele. Tribunál dále zdůraznil, že zjištění Komise, podle kterého rozhodnutí veřejných věřitelů o pokračování provozu NCHZ bylo přijato současně a za stejných podmínek (*pari passu*) jako rozhodnutí srovnatelných soukromých věřitelů, je v rozporu se zmínkou v původním rozhodnutí, podle které se někteří z těchto veřejných věřitelů nacházeli v odlišné situaci, jelikož jejich pohledávky se během konkurzu NCHZ zvýšily už před 31. prosincem 2010.

([4]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 ve věci T-284/15 AlzChem AG v. Komise; EU:T:2018:950.

([5]) Zejména 14., 26. a 32. bod odůvodnění a článek 2 původního rozhodnutí.

([6]) Jak je definováno v (18). bodě odůvodnění a v rozsudku je označováno jako „příslušný orgán".

([7]) Jak je definováno v (18). bodě odůvodnění a v rozsudku je označováno jako „příslušný orgán". Tribunál uvedl, že žalobní důvod týkající se práva veta se vztahuje pouze na zabezpečené veřejné věřitele, kteří jsou členy příslušného orgánu, a nikoli na věřitele, kteří jsou členy věřitelského výboru (viz 84. bod rozsudku).

([8]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 94 a 95.

(9) Pokud jde o čtvrtý bod, a sice relevanci ekonomické analýzy a prezentace vedení NCHZ pro rozhodnutí věřitelů v lednu 2011, Tribunál uvedl, že podle původního rozhodnutí jsou oba tyto dokumenty zdrojem informací pro rozhodnutí věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu. Pokud jde o ekonomickou analýzu, Tribunál rozhodl, že Komise správně konstatovala, že ekonomická analýza může sloužit jako základ pro rozhodnutí věřitelů. Komise však rovněž uvedla, že v původním rozhodnutí nebylo uvedeno, zda tato analýza zohlednila náklady na pokračování provozu NCHZ pro věřitele, jejichž pohledávky se během konkurzního řízení zvýšily. Nebylo tedy jasné, proč by jednání těchto věřitelů mělo být přezkoumáno v souladu s kritériem soukromého věřitele na základě této analýzy. S ohledem na výše uvedené Tribunál dále konstatoval, že argument společnosti AlzChem, podle kterého prezentace vedení společnosti nebyla relevantní pro posouzení chování veřejných věřitelů. Tribunál má za to, že původní rozhodnutí dostatečně nevysvětlilo důvody týkající se relevance těchto dvou dokumentů, ekonomické analýzy a prezentace vedení společnosti, pro účely Komise analyzovat postavení těchto veřejných věřitelů, jejichž pohledávky se během konkurzního řízení zvýšily.

1.3. **Soudní řízení týkající se prvního období konkurzu**

(10) Související soudní řízení se týkalo prvního období konkurzu NCHZ, během něhož měl podnik NCHZ status strategické společnosti podle zákona o strategických společnostech. Dne 24. září 2019 Tribunál potvrdil zjištění Komise týkající se neslučitelné podpory, a proto zamítl žalobu na neplatnost týkající se článku 1 původního rozhodnutí ve věci T-121/15 ([9]). Dne 29. dubna 2021 Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu společností Fortischem, a. s. (dále jen „Fortischem“) ([10]).

1.4. **Opětovné zahájení formálního vyšetřovacího řízení**

(11) Vzhledem k tomu, že Tribunál zrušil článek 2 původního rozhodnutí, zůstává formální vyšetřovací řízení otevřené, pokud jde o rozhodnutí umožnit podniku NCHZ pokračovat v činnosti i po uplynutí platnosti příslušné části zákona o strategických společnostech.

(12) Komise vyzvala Slovensko a zúčastněné strany, které předložily své připomínky, aby s ohledem na rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 znovu předložily své připomínky k dotčenému opatření. Slovensko předložilo své připomínky dne 14. února 2020.

(13) Komise rovněž obdržela připomínky tří zúčastněných stran ve dnech 5. prosince 2019, 19. prosince 2019 a 6. ledna 2020. Předala je Slovensku, které mělo příležitost se k nim vyjádřit. Připomínky Slovenska obdržela Komise dopisem doručeným dne 28. května 2020.

2. **SOUVISLOSTI A POPIS OPATŘENÍ**

2.1. **Příjemce podpory**

(14) Podnik NCHZ byl slovenským výrobcem speciálních chemických látek (např. karbidu vápníku, PVC, základních chemických látek), který v roce 2008 zaměstnával přibližně 1 400 pracovníků. Jeho činnosti a provoz jsou podrobněji popsány v 10. a 11. bodě odůvodnění původního rozhodnutí ([11]). Společnost byla v soukromém vlastnictví ([12]).

2.2. **Konkurzní řízení proti podniku NCHZ a příslušný orgán**

(15) Po prohlášení konkurzu NCHZ dne 8. října 2009 byl přijat zákon o strategických společnostech ([13]), který se na podnik NCHZ vztahoval, když vláda dne 2. prosince 2009 prohlásila NCHZ za strategickou společnost (dále jen „první období konkurzu“).

([9]) Rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 24. září 2019, Fortischem, a. s. v. Komise, věc T -121/15EU:T:2019:684.

([10]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2021 ve věci Fortischem v. Komise, C-890/19, EU:C:2021:345.

([11]) Ve (2). bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí se odkazuje na původní rozhodnutí.

([12]) Společnost byla ve vlastnictví společnosti Disor Holdings Limited. Mezitím byly činnosti NCHZ převzaty společností Fortischem, takže podnik NCHZ již chemické látky nevyrábí.

([13]) Zákon č. 493/2009 Sb., o některých opatřeních týkajících se strategických společností, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o strategických společnostech“), zveřejněný ve Sbírce zákonů dne 1. prosince 2009.

(16) Vzhledem k tomu, že zákon o strategických společnostech (dále jen „druhé období konkurzu“) přestal platit pro podnik NCHZ dne 31. prosince 2010, další provoz podniku NCHZ již nebyl tímto zákonem zaručen. Správce konkurzní podstaty (dále jen „správce“) již nebyl ze zákona povinen pokračovat v činnosti společnosti.

(17) Od zahájení konkurzního řízení se ztráty podniku NCHZ neustále zvyšovaly a provozní náklady podniku byly vyšší než výnosy z jeho provozu. Podle zákona o konkurzu ([14]) je správce povinen informovat příslušný orgán (dále jen „příslušný orgán“) ([15]), který je kolektivním orgánem, o této skutečnosti a požádat o pokyny, zda a do jaké míry bude pokračovat v provozování činnosti ([16]), pokud náklady na provoz podniku v konkurzu převyšují výnosy z jeho činnosti.

(18) Složení příslušného orgánu se stanoví v souladu s ustanoveními zákona o konkurzu a je specifické pro každý případ konkurzu. V případě podniku NCHZ se příslušný orgán skládal z i) věřitelského výboru jakožto zvoleného orgánu zastupujícího nezabezpečené věřitele pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu; ii) zabezpečených věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu a iii) konkurzního soudu. ([17])

(19) Podle zákona o konkurzu ([18]) věřitelé s tzv. „zjištěnými pohledávkami“, tj. přihlášenými pohledávkami, které nebyly správcem konkurzní podstaty popřeny, volí členy věřitelského výboru na schůzi věřitelů. Prostřednictvím věřitelského výboru mohou věřitelé zjištěných nezabezpečených pohledávek uplatnit svá práva v konkurzním řízení ([19]). Členové věřitelského výboru jsou povinni jednat v nejlepším zájmu všech nezabezpečených věřitelů ([20]), aby dosáhli co nejvyššího možného vymáhání svých pohledávek ([21]). Podle zákona o konkurzu musí konkurzní soud a správce konkurzní podstaty kromě věřitelského výboru pokračovat v řešení platební neschopnosti dlužníka tak, aby bylo dosaženo nejvyšší možné míry vymáhání pohledávek věřitelů ([22]).

(20) V případě podniku NCHZ se věřitelský výbor v rozhodné době skládal z pěti subjektů, a sice i) společnosti INVEST-KREDIT, s. r. o.; ii) společnosti Novácka Energetika, a. s.; iii) společnosti M - ENERGO, s. r. o.; iv) Fondu národního majetku Slovenské republiky a v) společnosti DAK KIABA, s. r. o. Čtyři členové věřitelského výboru byli v soukromém vlastnictví ([23]). Jediným veřejným subjektem ve věřitelském výboru byl Fond národního majetku SR. Kromě společnosti INVEST-KREDIT, s. r. o. neexistovalo mezi soukromými členy věřitelského výboru a vlastníkem NCHZ kapitálové propojení, jak bylo potvrzeno v řízení před Tribunálem ([24]).

(21) Členy příslušného orgánu bylo rovněž šest zabezpečených věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu (dále jen „dotčení zabezpečení věřitelé“), kteří měli zjištěné pohledávky zajištěné zástavním právem a týkající se majetku tvořícího samostatnou konkurzní podstatu. Dvěma soukromými zabezpečenými věřiteli byli Poštová banka, a. s. a společnost NLB Factor, a. s. Zbývajícími čtyřmi věřiteli byly veřejné subjekty, a sice i) město Nováky; ii) Fond národního majetku Slovenské republiky; iii) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s. a iv) Environmentální fond.

([14]) Zákon č. 7/2005 Sb., o konkurzu a restrukturalizaci (dále jen „zákon o konkurzu“), ve znění pozdějších předpisů a v rozsahu použitelném na konkurz podniku NCHZ.

([15]) „Příslušný orgán“ ve smyslu § 82 odst. 2 zákona o konkurzu. V tomto případě byl příslušný orgán zřízen podle § 82 odst. 2 písm. c) a e) zákona o konkurzu.

([16]) Podle § 88 zákona o konkurzu.

([17]) Složení příslušného orgánu v konkurzním řízení proti podniku NCHZ bylo stanoveno podle § 82 odst. 2 písm. c) a e) zákona o konkurzu.

([18]) § 32 a § 35 odst. 4 zákona o konkurzu.

([19]) Viz § 33 zákona o konkurzu.

([20]) Viz § 37 odst. 4 zákona o konkurzu.

([21]) Viz § 5 zákona o konkurzu.

([22]) Rovněž § 5 zákona o konkurzu.

([23]) Jak již bylo uvedeno v poznámce pod čarou č. 9 původního rozhodnutí, soukromí členové věřitelského výboru byli ve vlastnictví těchto společností: INVEST – KREDIT, s. r. o. (ve vlastnictví společnosti DISOR HOLDINGS LIMITED, jediného akcionáře NCHZ), Novácka Energetika, a. s. (dříve dceřiná společnost NCHZ, většinově vlastněná od ledna 2011 společností STUPEFY HOLDINGS LIMITED), M - ENERGO, s. r. o. (většinově vlastněná společností STUPEFY HOLDINGS LIMITED) a DAK KIABA, s. r. o.

([24]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 174, 175 a 180. Pokud jde o žalobní důvod, kterého se týkaly tyto body rozsudku, společnost AlzChem uvedla kapitálové propojení mezi některými soukromými věřiteli a „vlastníky“ NCHZ, čímž zpochybnila použití usnesení věřitelského výboru Komisí jako měřítka pro použití kritéria soukromého věřitele.

(22) Podle zákona o konkurzu ([25]) je konkurzní soud rovněž členem příslušného orgánu, pokud, co se týče majetku tvořícího samostatnou konkurzní podstatu (na rozdíl od obecné), správce popře zabezpečené pohledávky zabezpečeného věřitele ([26]). V případě podniku NCHZ správce popřel údajnou pohledávku zabezpečeného soukromého věřitele, společnosti REDQUEST LIMITED ([27]), který se proti tomuto popření odvolal. Proto, a (výhradně) z důvodu existence sporné pohledávky společnosti REDQUEST LIMITED byl konkurzní soud rovněž součástí příslušného orgánu spolu s věřitelským výborem a zabezpečenými věřiteli. Při výkonu funkce člena příslušného orgánu bere konkurzní soud v úvahu oprávněné zájmy dotčených věřitelů a jejich prohlášení, jakož i prohlášení ostatních členů příslušného orgánu (viz rovněž (42). bod odůvodnění níže). Z výše uvedeného složení příslušného orgánu vyplývá, že veřejnými věřiteli zastoupenými v příslušném orgánu byly město Nováky, Fond národního majetku Slovenské republiky, Slovenská záruční a rozvojová banka a Environmentální fond.

2.3. **Popis opatření**

(23) Posuzovaným opatřením je rozhodnutí příslušného orgánu dát správci pokyn, aby pokračoval v provozu podniku NCHZ. Toto opatření bylo jednomyslně přijato věřitelským výborem a zabezpečenými věřiteli dne 26. ledna 2011. Konkurzní soud, který byl členem příslušného orgánu po skončení účinnosti zákona o strategických společnostech dne 31. prosince 2010, uznal toto opatření jako závazné dne 17. února 2011.

(24) Nesplacené závazky NCHZ vůči veřejným věřitelům nebo věřitelům ve vlastnictví státu vzniklé během konkurzního řízení činily ke dni 1. srpna 2012, tj. ke konci druhého období konkurzu, celkem přibližně 13,4 milionu EUR. Toto zvýšení závazků vůči veřejným věřitelům, které vzniklo podniku NCHZ během prvního a druhého období konkurzu (jak již bylo uvedeno ve 23. bodě odůvodnění původního rozhodnutí), je uvedeno v tabulce 1. Tyto závazky jsou definovány jako „pohledávky za podstatou“ ([28]). Nesplacené závazky podniku NCHZ vůči jeho veřejným věřitelům vzniklé během konkurzního řízení jsou rovněž popsány v 22. až 25. bodě odůvodnění původního rozhodnutí.

Tabulka 1

Závazky NCHZ vůči veřejným věřitelům (vzniklé během prvního a druhého období konkurzu, stav k 1. srpnu 2012) ([29])

Subjekty veřejného sektoru / státem vlastněné podniky	Výše závazku v EUR
Sociální pojišťovna	9 297 270,28
Všeobecná zdravotní pojišťovna	1 549 019,98
Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.	1 354 321,00
Město Nováky (poplatek za odpady, daň z nemovitostí)	650 158,75
Environmentální fond	475 678,64
RTVS, s. r. o.	14 870,72

([25]) § 82 odst. 2 písm. e) zákona o konkurzu.
([26]) Zabezpečená pohledávka může být popřena například z důvodu jejího právního základu, vymahatelnosti atd.
([27]) Společnost se sídlem v Londýně, Spojené království.
([28]) § 87 zákona o konkurzu.
([29]) Tabulka ukazuje stav k 1. srpnu 2012. V případě věřitelů, kteří měli s podnikem NCHZ aktivní vztahy během období konkurzu (např. Environmentální fond, město Nováky), to neodráží všechny vzniklé závazky, neboť pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu, včetně pohledávek vzniklých v důsledku provozu podniku, byly přednostně vypořádány v rámci konkurzního řízení. Některé pohledávky, které vznikly po prohlášení konkurzu, tak byly vypořádány před 1. srpnem 2012.

Několik obcí (poplatek za odpady, daň z nemovitostí)	5 704,40
Společná zdravotní pojišťovna	4 463,19
Daň z motorových vozidel	2 390,50
CELKEM	**13 353 877,46**

(25) Nesplacené závazky NCHZ vůči veřejným věřitelům nebo věřitelům ve vlastnictví státu vzniklé během konkurzního řízení v konkrétních termínech jsou uvedeny v tabulce 2.

Tabulka 2

Závazky NCHZ vůči veřejným věřitelům: ke dni prohlášení konkurzu a nesplacené závazky vzniklé během konkurzního řízení k 31. prosinci 2009 a 31. prosinci 2010 ([30])

Subjekty veřejného sektoru / státem vlastněné podniky	Výše závazku v EUR ke dni prohlášení konkurzu	Výše závazku vzniklého v průběhu konkurzního řízení v EUR k 31. prosinci 2009	Výše závazku vzniklého v průběhu konkurzního řízení v EUR k 31. prosinci 2010
Sociální pojišťovna		544 001,99	3 878 065,44
Všeobecná zdravotní pojišťovna	72 442,24	91 694,96	626 702,68
Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.	91 213,48	66 595,20	732 177,68
Město Nováky	67 645,53 *	156,34	48 367,11
Environmentální fond	1 019 792,01 **	29 762,71	222 954,21
RTVS, s. r. o.		929,42	6 041,23
Několik obcí (poplatek za odpad)			470,00
Společná zdravotní pojišťovna	2 484,19	2 676,82	4 463,19
Union zdravotná poisťovňa, a. s.	7 212,77	9 015,66	67 529,73
DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s.	81 369,57	116 377,21	827 004,92

* *z toho 43 781,67 EUR jako zabezpečená pohledávka a 23 863,86 EUR jako nezabezpečená pohledávka;*
** *z toho 949 879,66 EUR jako zabezpečená pohledávka a 69 912,35 EUR jako nezabezpečená pohledávka.*

(26) Pohledávky Environmentálního fondu po prohlášení konkurzu, které vznikly během prvního období konkurzu, tvořil především poplatek za znečišťování ovzduší ve výši 192 454 EUR, který byl uložen jménem Environmentálního fondu v květnu 2010 za znečišťování ovzduší v roce 2009. Poplatek za znečišťování ovzduší v roce 2011, který byl uložen v květnu 2011 za znečišťování ovzduší v roce 2010, byl stanoven na 170 070 EUR. Na konci roku 2010 činily pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu v důsledku částečného nezaplacení ročního poplatku za znečišťování ovzduší výši 222 954 EUR.

([30]) Podání slovenských orgánů ze dne 12. května 2014.
V případě věřitelů, kteří měli s podnikem NCHZ aktivní vztahy v průběhu konkurzního řízení, tyto částky neodrážejí všechny vzniklé závazky, neboť pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu, včetně pohledávek vzniklých v důsledku provozu podniku, byly přednostně vypořádány v rámci konkurzního řízení.

(27) Hlavní pohledávkou města Nováky, která vznikla po prohlášení konkurzu během prvního období konkurzu, byla daň z nemovitostí za rok 2010, která byla uložena v březnu 2010 a stanovena na 523 793 EUR. Na konci roku 2010 činily pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu 29 762 EUR (zejména povinnost NCHZ spojená s daní z nemovitostí).

(28) Jak je uvedeno v (17). bodě odůvodnění, pokud náklady na provoz podniku NCHZ překročily příjmy a zákon o strategických společnostech se na podnik NCHZ již nevztahoval, byl správce povinen informovat příslušný orgán a vyžádat si jeho pokyny. V souladu se zákonem o konkurzu správce o situaci informoval členy věřitelského výboru a všechny zabezpečené věřitele na společné schůzi konané dne 26. ledna 2011.

(29) Na schůzi z 26. ledna 2011 předložilo vedení podniku NCHZ studii nazvanou „NCHZ Nováky – Feasibility Study Reengineering“ („NCHZ Nováky – studie proveditelnosti – modernizace“) (dále jen „prezentace vedení“), která zkoumala mimo jiné dopady ukončení činnosti NCHZ na plnění závazků společnosti, jakož i dopad na region a na příjmy státu a města. Podle prezentace vedení by zastavení provozu bylo nevýhodné pro zájmy věřitelů, zejména vzhledem k tomu, že náklady na uzavření by jistě převyšovaly zůstatek po splnění provozních závazků a následné obnovení provozu by s sebou neslo velmi vysoké náklady.

(30) Prezentace vedení se rovněž zabývala možnostmi prodeje NCHZ jako fungujícího podniku. Prezentace dospěla k závěru, že vzhledem k čisté současné hodnotě není možné podnik NCHZ prodat. V rámci prezentace však bylo vysvětleno, že společnost by mohla být úspěšně prodána po přijetí určitých restrukturalizačních opatření. Konkrétně vzhledem k tomu, že zákon o strategických společnostech zabránil propouštění zaměstnanců, mohl podnik NCHZ uplatnit snížení počtu zaměstnanců, a tedy snížení provozních nákladů až poté, co se tento zákon přestal uplatňovat na začátku druhého období konkurzu.

(31) Prezentace dále zkoumala scénář, zda by v případě přerušení provozu bylo možné splnit závazky podniku NCHZ, a zjistila, že očekávaná reálná hodnota majetku společnosti by činila pouze 15,5 milionu EUR.

(32) Prezentace vedení rovněž obsahovala stručný přehled dopadu, který by mělo uzavření provozu NCHZ na region a na třetí strany ([31]). Mezi přímé dopady patřilo propuštění přibližně 1 700 zaměstnanců a nárůst nezaměstnanosti. Pokles příjmů města Nováky pouze v důsledku ztráty příjmu z místních daní a plateb se odhadoval na 572 000 EUR ročně, z čehož 526 000 EUR by činila daň z nemovitostí a 46 000 EUR poplatek za komunální odpad ([32]). Očekávaný výpadek příjmů státu byl odhadnut na 7,4 milionu EUR ročně, zejména pokud jde o odvody ze mzdy (6,4 milionu EUR), poplatky za odpadní vody (747 000 EUR) a poplatek za znečišťování ovzduší (192 000 EUR).

(33) Věřitelé měli navíc k dispozici ekonomickou analýzu ze dne 23. prosince 2010 vypracovanou správcem (dále jen „ekonomická analýza“ nebo „analýza“), která dospěla k závěru, že zastavení provozu podniku NCHZ by bylo v rozporu se společnými zájmy věřitelů podniku NCHZ. Analýza představila několik možných scénářů ([33]) a porovnala celkové náklady a příjmy věřitelů podniku NCHZ jako celku, aniž by zkoumala situaci jednotlivých věřitelů. Celkové ztráty z úpadkových operací podniku NCHZ do 15. prosince 2010 byly stanoveny přibližně na 15,8 milionu EUR ([34]) (4,4 milionu EUR bez odpisů).

([31]) Fotografie 34–36 prezentace vedení.

([32]) Celková ztráta pro město Nováky byla odhadnuta na 757 000 EUR ročně.

([33]) Byly zkoumány tyto scénáře: i) prodej podniku jako celku se zachováním provozu; ii) prodej podniku po částech se zachováním provozu; iii) prodej podniku v lotech se zachováním provozu některých částí a iv) prodej majetku a úplné ukončení provozu.

([34]) Vypočteno jako rozdíl mezi celkovými náklady na provoz podniku ve výši 202,2 milionu EUR a celkovými výnosy ve výši 186,4 milionu EUR za období od prohlášení konkurzu na NCHZ konkurzním soudem dne 2. října 2009 (po zahájení konkurzního řízení dne 24. září 2009) do 15. prosince 2010.

(34) Z analýzy zejména vyplynulo, že přerušení provozu NCHZ by vedlo ke značným nákladům přesahujícím 48 milionů EUR, z nichž většina souvisela s uzavřením a ekologickým vyčištěním prostor chemické výroby (přibližně 37,3 milionu EUR) a s částí personálních nákladů (10,5 milionu EUR při splnění všech povinností vyplývajících ze zákona ([35])). Tyto náklady ve výši přibližně 48 milionů EUR by nebyly nutné, pokud by podnik NCHZ pokračoval v činnosti. Z analýzy dále vyplývá, že kromě těchto přímých nákladů na přerušení provozu NCHZ by bylo nutné navíc uhradit (od té chvíle) nezaplacené (a většinou dosud nesplatné) pohledávky vyplývající z provozu NCHZ ve výši přibližně 16 milionů EUR ([36]). Zároveň se v případě ukončení provozu NCHZ očekávaly výnosy z prodeje jednotlivých aktiv v rozmezí od 47 do 52 milionů EUR (bez zohlednění dodatečných nákladů na demontáž a odstranění vybavení). V případě přerušení činnosti by nesplacené pohledávky vyplývající z provozování podniku byly vyrovnány jako pohledávky za podstatou ([37]). To znamená, že přerušení provozu by rozšířilo škálu pohledávek, které by měly být uspokojeny z konkurzní podstaty, což by obecně snížilo míru výtěžnosti. Správce konkurzní podstaty proto považoval možnost ukončení provozu NCHZ a prodeje jednotlivých aktiv NCHZ za nejméně výhodnou, zejména s ohledem na vysoké náklady spojené s plněním všech právních závazků souvisejících s uzavřením a ekologickou sanací. Analýza navíc uváděla, že obnovení provozu podniku NCHZ po jeho odstavení by bylo velmi problematické nebo nemožné ([38]).

(35) Analýza rovněž zkoumala zájem potenciálních kupců o podnik. V prvním kole veřejného nabídkového řízení na nabytí podniku NCHZ ze sedmi subjektů, které projevily zájem, předložila nabídku pouze společnost M - ENERGO, a sice ve výši 2 miliony EUR. Správce proto považoval za nejisté, zda nové kolo veřejného nabídkového řízení přiláká další zájemce. V této souvislosti bylo uvedeno, že neuhrazené veřejné závazky ve výši přibližně 6,1 milionu EUR by nabyvatel nemohl převzít, ale byly by uspokojeny jako pohledávky za podstatou. Analýza odhaduje, že v případě dalšího pokračování provozu bez úsporných opatření by ztráty v roce 2011 činily 3,8 milionu EUR.

(36) Analýza se zaměřila na několik faktorů, které mohou mít potenciální dopad na uspokojení pohledávek vzniklých před vyhlášením konkurzu v případě (alespoň částečného) pokračování provozu NCHZ, ačkoli žádný takový dopad nebyl vysvětlen podrobně. Za prvé, finanční výkonnost by byla ovlivněna opatřeními ke snížení nákladů, která by měla být zavedena (např. částečné propouštění zaměstnanců). Za druhé, výnosy z prodeje NCHZ by se mohly lišit v závislosti na tom, zda by byl podnik NCHZ prodán jako celek nebo po částech (při zachování provozu příslušných částí) nebo jako jednotlivá aktiva po ukončení provozu NCHZ. V případě prodeje částí podniku dospěla analýza k závěru, že by pravděpodobně mohly být prodány pouze lukrativnější činnosti podniku NCHZ a související aktiva (např. divize karbidu vápníku) a konkurzní podstata by musela pokrýt náklady na uzavření ostatních částí podniku NCHZ. Výroba karbidu vápníku byla technologicky propojena s jinými provozy (divizemi) NCHZ; zachování výroby karbidu vápníku při současném uzavření jiných provozů by proto vedlo k dodatečným nákladům, čímž by se zhoršila ziskovost divize karbidu vápníku. Ekonomická analýza proto považovala alternativu prodeje podniku po částech za rizikovou, ať už při zachování plného provozu (společně s dalšími opatřeními ke snížení nákladů), nebo při zachování provozu pouze některých částí podniku.

(37) Podle zákona o konkurzu přijímal věřitelský výbor usnesení většinou přítomných členů, přičemž každý člen měl jeden hlas ([39]). Podle téhož zákona byl každý člen výboru povinen jednat ve společném zájmu všech nezabezpečených věřitelů ([40]). To předpokládalo hlasování v zájmu všech nezabezpečených věřitelů, včetně těch, kteří nebyli členy věřitelského výboru.

([35]) V závislosti na možnosti ukončení pracovních smluv byly náklady na zaměstnance odhadnuty na 7,7 milionu EUR, 8,9 milionu EUR nebo 10,5 milionu EUR.

([36]) Tato částka nezahrnuje všechny pohledávky vzniklé během prvního období konkurzu, protože pohledávky z provozu podniku byly průběžně vypořádány, a část těchto pohledávek tedy již byla vypořádána.

([37]) § 88 odst. 8 zákona o konkurzu.

([38]) V případě ukončení provozu se stává nepoužitelnou zejména elektrolýza a není možné obnovit výrobu. Stejně tak pokud by pece používané k výrobě karbidu vápníku byly ochlazeny, bylo by obtížné je znovu uvést do provozu.

([39]) § 38 odst. 2 zákona o konkurzu.

([40]) § 37 odst. 4 zákona o konkurzu.

(38) Na základě informací obsažených v prezentaci vedení podpořili všichni přítomní členové věřitelského výboru na schůzi dne 26. ledna 2011 navrhovaný pokyn správci konkurzní podstaty pokračovat v provozu NCHZ za nezměněných podmínek. To znamenalo, že podnik NCHZ mohl být provozován ve stejném rozsahu jako dříve, neboť žádný člen výboru nehlasoval proti, ani se nezdržel hlasování. Usnesení věřitelského výboru bylo proto přijato jednomyslně, ačkoli většina věřitelského výboru by k jeho schválení postačovala. Všichni zabezpečení věřitelé přítomní na schůzi se rovněž jednotlivě vyslovili ve prospěch stejného pokynu pro správce. To znamená, že žádný ze zabezpečených věřitelů navrhovaný pokyn neodmítl, ani se nezdržel zaujetí stanoviska.

(39) Dále se jednalo o druhém bodě schůze, který se týkal formy a způsobu nakládání s majetkem podniku NCHZ. Podle zápisu ze schůze dosáhli přítomní věřitelé předběžné dohody o prodeji podniku NCHZ jako celku, tj. jako fungujícího podniku, v rámci veřejného nabídkového řízení.

(40) Po zveřejnění usnesení věřitelského výboru ze dne 26. ledna 2011 o pokynu správci ([41]) mohl každý veřejný nebo soukromý nezabezpečený věřitel tento pokyn napadnout u konkurzního soudu z důvodu rozporu pokynu se společným zájmem nezabezpečených věřitelů ([42]). Žádný věřitel však tento pokyn u konkurzního soudu nenapadl.

(41) Tentýž pokyn správci byl následně předložen konkurznímu soudu, který mohl pokyn buď schválit, nebo rozhodnout, jak by měl správce postupovat ([43]). Jakékoli rozhodnutí tohoto soudu by tak účinně zvrátilo usnesení přijaté ostatními členy příslušného orgánu.

(42) Je-li konkurzní soud členem příslušného orgánu, správce nebo jiní členové příslušného orgánu jsou podle zákona o konkurzu ([44]) povinni předložit soudu pokyn ke schválení až poté, co se k tomuto pokynu vyjádří ostatní členové příslušného orgánu. Konkurzní soud může usnesením předložený pokyn schválit, nebo rozhodnout, jak postupovat. Soudní usnesení je pro správce závazné. Při vydávání usnesení zohlední konkurzní soud oprávněné zájmy dotčených věřitelů a jejich vyjádření, jakož i vyjádření ostatních členů příslušného orgánu.

(43) Konkurzní soud jednající ve věci podniku NCHZ jakožto člen příslušného orgánu pokyn správci schválil usnesením ze dne 17. února 2011 ([45]). Toto soudní usnesení bylo pro správce právně závazné. Konkurzní soud vzal na vědomí skutečnost, že věřitelský výbor jednomyslně přijal usnesení, kterým pověřuje správce, aby pokračoval v provozu podniku NCHZ, a že rovněž všichni dotčení zabezpečení věřitelé ([46]) uložili správci stejný pokyn jako věřitelský výbor. Konkurzní soud dále vysvětlil, proč byl v daném případě součástí příslušného orgánu, zejména v důsledku toho, že správce popřel zabezpečenou pohledávku věřitele, společnosti REDQUEST LIMITED, který zahájil soudní řízení za účelem potvrzení své zabezpečené pohledávky. Z odůvodnění konkurzního soudu vyplývá, že zohlednil prohlášení jednotlivých členů příslušného orgánu (tj. věřitelského výboru a jednotlivých zabezpečených věřitelů) a skutečnost, že žádný člen příslušného orgánu proti pokynu správci nevznesl námitky. Konkurzní soud ve své argumentaci odkázal na ekonomickou analýzu (viz (33). až (36). bod odůvodnění), jejímž vypracováním soud pověřil správce a v jejímž rámci se zjistilo, že ukončení činnosti podniku NCHZ by s ohledem na náklady spojené s ukončením provozu bylo nejméně výhodnou možností, jak uspokojit pohledávky věřitelů. Konkurzní soud dospěl k závěru, že s ohledem na tyto skutečnosti a na prohlášení členů příslušného orgánu nenalezl žádnou nesrovnalost ani rozpor navrhovaného pokynu s oprávněným zájmem dotčených věřitelů. Z odůvodnění konkurzního soudu vyplývá, že při schvalování pokynu neposuzoval konkrétně zájmy jednotlivých věřitelů, zejména společnosti REDQUEST LIMITED, která je v usnesení soudu zmíněna výhradně v souvislosti se zapojením konkurzního soudu do příslušného orgánu, jak bylo vysvětleno výše.

([41]) Usnesení věřitelského výboru a zápis ze schůze konané dne 26. ledna 2011 byly zveřejněny v Obchodním věstníku dne 15. února 2011.

([42]) § 38 odst. 7 zákona o konkurzu.

([43]) § 83 odst. 4 zákona o konkurzu.

([44]) § 83 odst. 4 zákona o konkurzu.

([45]) Usnesení č. 29K/43/2009-18279.

([46]) Konkurzní soud poskytl seznam šesti zabezpečených věřitelů, členů příslušného orgánu (viz také (21). bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

(44) Ne všichni (veřejní) věřitelé pohledávek vůči podniku NCHZ, které vznikly před prohlášením konkurzu, byli zastoupeni v příslušném orgánu (jehož složení je popsáno v (18). až (22). bodě odůvodnění), který rozhodl o pokračování provozu podniku NCHZ ve druhém období konkurzu. Veřejnými věřiteli, kteří nebyli v příslušném orgánu zastoupeni, byla zejména Sociální pojišťovna a Všeobecná zdravotní pojišťovna. Věřitelé, kteří nebyli zastoupeni v příslušném orgánu, jelikož nebyli členy věřitelského výboru ani zabezpečenými věřiteli pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, se tedy nemohli přímo vyjádřit k rozhodnutí pokračovat v provozu podniku NCHZ během druhého období konkurzu.

(45) Pokračování činnosti NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických společnostech bylo tedy založeno na rozhodnutí příslušného orgánu, který jako kolektivní subjekt pověřil správce konkurzní podstaty, aby pokračoval v provozu NCHZ, k čemuž členové (konkrétně věřitelský výbor a zabezpečení věřitelé) vyjádřili své stanovisko na společné schůzi dne 26. ledna 2011 a zbývající člen (konkrétně konkurzní soud) schválil pokyn správci konkurzní podstaty ve svém usnesení ze dne 17. února 2011. V návaznosti na toto rozhodnutí společnost NCHZ pokračovala ve své hospodářské činnosti bez přerušení až do jejího prodeje jako fungujícího podniku společnosti Via Chem Slovakia v červenci 2012.

3. **PRIPOMINKY ZUCASTNENÝCH STRAN A SLOVENSKA**

3.1. **Připomínky k přičitatelnosti**

(46) Společnost AlzChem Group AG (dále jen „AlzChem“) tvrdí ([47]), že rozhodnutí pokračovat v provozu podniku NCHZ lze přičíst státu, jelikož zabezpečení věřitelé měli právo vetovat další provoz NCHZ. AlzChem toto právo veta vyvozuje ze systematického výkladu zákona o konkurzu a zdůrazňuje, že každý ze zabezpečených věřitelů je součástí příslušného orgánu. Zabezpečení věřitelé by proto neměli být považováni za kolektivní orgán, což vede společnost AlzChem k závěru, že každý zabezpečený věřitel mohl dát správci individuálně pokyn týkající se jeho konkrétních aktiv a vetovat přijetí pokynu. Společnost AlzChem tvrdí, že každý zabezpečený věřitel musel schválit pokyn správci konkurzní podstaty, aby pro něj takový pokyn byl závazným. Společnost AlzChem rovněž konstatuje přičitatelnost státu, neboť rozhodnutí věřitelů NCHZ potvrdil konkurzní soud a uznal ho za závazné. Vnitrostátní soudy vykonávají veřejnou moc a jejich rozhodnutí jsou tedy přičitatelná státu. Společnost AlzChem rovněž odkazuje na judikaturu Soudního dvora, podle níž mohou usnesení vnitrostátního soudu představovat právní základ pro opatření státní podpory. Společnost AlzChem alternativně konstatuje přičitatelnost z důvodu jednomyslné povahy rozhodnutí věřitelů, jak bylo zkoumáno a potvrzeno konkurzním soudem.

(47) Společnost Fortischem odmítá existenci přičitatelnosti ([48]) a tvrdí, že slovenský zákon o konkurzu nepřiznává členům věřitelského výboru ani zabezpečeným věřitelům právo veta. Veřejní zabezpečení věřitelé NCHZ tak nemohli vetovat rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ. Za druhé, společnost Fortischem tvrdí, že úlohou konkurzního soudu bylo v projednávané věci pouze posoudit zákonnost rozhodnutí věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu a jeho slučitelnost se zákonem o konkurzu. S odkazem na judikaturu Soudního dvora ve věcech Pearle ([49])a Doux Elevage ([50]) lze přičitatelnost vyloučit, pokud dotčený orgán veřejné moci pouze schválí rozhodnutí přijatá účastníky trhu a prohlásí je za závazná. Ekonomická analýza v tomto případě ukázala, že prodej fungujícího podniku byl výhodnější než jeho likvidace, a všichni věřitelé s hlasovacím právem hlasovali pro pokračování činnosti společnosti. V důsledku toho je společnost Fortischem toho názoru, že konkurzní soud měl minimální svobodu jednání a úlohu, kterou lze shrnout jako dohled nad dodržováním pravidel konkurzního řízení.

(48) Slovenská správcovská a reštrukturalizačná k. s. (dále jen „Slovenská správcovská a restrukturalizační“) jakožto správce konkurzní podstaty NCHZ tvrdí ([51]), že žádný člen příslušného orgánu neměl právo veta. Bez ohledu na konkrétní prohlášení věřitelů v situacích, kdy věřitelé zastávali společný postoj, i když měli odlišné názory, měl závazný pokyn správci nakonec vždy podobu usnesení soudu. V případě Slovenské správcovské a restrukturalizační to znamená, že žádný věřitel (člen příslušného orgánu) nemohl účinně uplatnit právo veta pokynu pro správce.

([47]) Podání společnosti AlzChem ze dne 6. ledna 2020.
([48]) Podání společnosti Fortischem ze dne 19. prosince 2019.
([49]) Věc C-345/02, Pearle a další (Úř. věst. C 228, 11.9.2004, s. 6.)
([50]) Věc C-677/11, Doux Elevage SNC (Úř. věst. C 225, 3.8.2013, s. 21.)
([51]) Podání společnosti Slovenská správcovská a restrukturalizační ze dne 4. prosince 2019 s odkazem na podání této společnosti ze dne 27. srpna 2013.

(49) Podle názoru společnosti Slovenská správcovská a restrukturalizační z toho vyplývá, že rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ bylo přijato konkurzním soudem a pokračování provozu NCHZ bylo výsledkem závazného rozhodnutí konkurzního soudu. Bez rozhodnutí soudu by žádná další aktivita jednotlivých věřitelů neměla na činnost NCHZ žádný dopad. Soud musel zohlednit oprávněné zájmy dotčených věřitelů a jejich příslušná vyjádření, přičemž hlavním zájmem bylo včasné a maximální možné uspokojení jejich pohledávek. Úlohou konkurzního soudu bylo posoudit soulad s kolektivními oprávněnými zájmy věřitelů a maximalizovat uspokojení jejich pohledávek. Slovenská správcovská a restrukturalizační však uvádí, že příslušný orgán představuje podle zákona o konkurzu jediný subjekt, i když se skládá z několika členů.

(50) Slovensko tvrdí ([52]), že zákon o konkurzu nestanoví právo veta pro člena věřitelského výboru, ani pro zabezpečeného věřitele. Pokud by se některý ze zabezpečených věřitelů vyslovil proti navrhovanému pokynu správci konkurzní podstaty, a hlasoval tedy proti tomuto pokynu, byl by to pouze postoj jednoho věřitele, který by konkurzní soud při rozhodování zohlednil, ale nebyl by jím vázán. S ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci však soud neměl žádný relevantní důvod k odmítnutí navrhovaného pokynu. Pokud jde o úlohu konkurzního soudu, Slovensko vysvětluje, že konkurzní soud nerozhodoval o schválení rozhodnutí věřitelů ze dne 26. ledna 2011, ani o jeho platnosti. Soud jako člen příslušného orgánu spíše rozhodoval, zda schválí návrh pokynu pro správce, po zvážení postoje ostatních členů příslušného orgánu a závěrů ekonomické analýzy správce. Obecně platí, že hlavním úkolem soudu v konkurzním řízení je dohlížet na správce a průběh řízení, přičemž soud jedná jako *dominus litis* pouze v případě sporu mezi správcem a věřiteli nebo mezi samotnými věřiteli.

3.2. **Připomínky k hospodářské výhodě**

(51) Kromě otázky přičitatelnosti vznesly zúčastněné strany a Slovensko další připomínky k hospodářské výhodě, a zejména k riziku kumulace pohledávek věřitelů během druhého období konkurzu a k relevanci ekonomické analýzy a prezentace vedení NCHZ pro rozhodování věřitelů v lednu 2011.

(52) Společnost AlzChem tvrdí ([53]), že kritérium soukromého věřitele nebylo v případě podniku NHCZ splněno, protože i) příslušní veřejní věřitelé nejednali za stejných podmínek (*pari passu*) jako soukromí věřitelé a ii) ekonomická analýza a prezentace vedení nebyly relevantní pro posouzení konání Slovenské republiky v souvislosti s pokračováním provozu NCHZ.

(53) Za prvé, společnost AlzChem vysvětluje, že jediným motivem většiny soukromých věřitelů bylo maximalizovat výnosy z prodeje NCHZ, jelikož během pokračování provozu NCHZ neexistovalo žádné hromadění pohledávek. Společnost AlzChem poukazuje na to, že věřitelé, jako je Slovenská republika, měli během provozu podniku v konkurzu značnou kumulaci pohledávek (příspěvky na sociální zabezpečení, daně atd. v důsledku pokračující činnosti společnosti), a proto bylo třeba porovnat potenciální přínosy zachování činnosti NCHZ (potenciálně vyšší prodejní cena) a riziko, že pokračování provozu by mohlo vést k vyšší částce nesplacených pohledávek. Podle společnosti AlzChem nemůže jednání společnosti Novácka Energetika, a. s., jediného soukromého věřitele, u něhož se objem pohledávek během konkurzního řízení zvýšil, rozumně odůvodnit chování všech veřejných věřitelů na základě toho, že soukromé subjekty se na rozdíl od státních věřitelů mohly kdykoli rozhodnout, že neuskuteční dodávky společnosti v konkurzu, a omezit tak rozsah, v němž se vystavovaly riziku dalších nesplacených pohledávek.

(54) Za druhé, AlzChem tvrdí, že ekonomická analýza a prezentace vedení byly připraveny pro věřitele, kteří byli členy věřitelského výboru, a pro zabezpečené věřitele, tedy věřitele s dluhy před prohlášením konkurzu, a že tyto dokumenty nezohledňovaly zájmy věřitelů, jejichž pohledávky vznikly z provozu podniku NCHZ během jeho konkurzu. Podle společnosti AlzChem nashromáždil slovenský stát pohledávky ve výši 5,5 milionu EUR do konce prvního období konkurzu a dalších 7,8 milionu EUR během druhého období konkurzu.

([52]) Podání Slovenska ze dne 14. února 2020.
([53]) Podání společnosti AlzChem ze dne 6. ledna 2020.

(55) Společnost Fortischem je toho názoru ([54]), že i) příslušní veřejní věřitelé jednali za stejných podmínek (*pari passu*) jako soukromí věřitelé a ii) ekonomická analýza a prezentace vedení představovaly platný základ, na němž veřejní věřitelé založili svá rozhodnutí při schvalování pokynu pro správce.

(56) Za prvé, Fortischem uznává, že objem pohledávek dvou zabezpečených veřejných věřitelů (Environmentální fond a město Nováky) se během provozu NCHZ zvýšil. Fortischem dále připomíná, že věřitelský výbor se skládal z jednoho veřejného (Fond národního majetku Slovenské republiky) a čtyř soukromých nezabezpečených věřitelů (INVEST-KREDIT, s. r. o., Novácka Energetika, a. s., ENERGO, s. r. o., DAK KIABA, s. r. o.), kteří hlasovali ve prospěch pokračování provozu. Podle názoru společnosti Fortischem vyplývá srovnatelnost soukromých a veřejných věřitelů ve věřitelském výboru ze skutečnosti, že všichni byli nezabezpečenými věřiteli pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu. V souladu se svými zákonnými povinnostmi členové věřitelského výboru hlasovali v zájmu všech nezabezpečených věřitelů pohledávek před prohlášením konkurzu, nejen těch, kteří byli členy věřitelského výboru.

(57) Kromě toho se společnost Fortischem domnívá, že soud v Trenčíně by schválil další fungování NCHZ i v případě, kdy by Environmentální fond a město Nováky hlasovaly pro likvidaci NCHZ. Při posuzování zájmů dvou zabezpečených věřitelů, jejichž pohledávky před prohlášením konkurzu představovaly méně než 4 % hodnoty všech zabezpečených pohledávek před prohlášením konkurzu, a zájmů zástupců nezabezpečených věřitelů v souvislosti s dalším fungováním NCHZ je téměř nemožné, že by zájmy věřitelů pohledávek z doby před prohlášením konkurzu mohly být chráněny jakýmkoli jiným rozhodnutím, než je pokračování činnosti NCHZ.

(58) Konečně, pokud jde o relevanci ekonomické analýzy pro rozhodování věřitelů v lednu 2011, Fortischem tvrdí, že nebylo nutné provést konkrétní odhad možných dodatečných nákladů ve druhém období konkurzu, jelikož z ekonomické analýzy vyplývá, že v případě likvidace NCHZ by nebyly uspokojeny žádné pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu. Vzhledem k tomu, že prodej NCHZ jako fungujícího podniku byl jedinou alternativou k uspokojení věřitelů pohledávek z doby před prohlášením konkurzu, očekávalo se, že všechny pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu budou plně uspokojeny. Proto byly alespoň implicitně zohledněny zájmy všech věřitelů v případě pohledávek vzniklých po prohlášení konkurzu (včetně pohledávek zabezpečených veřejných věřitelů, které vznikly po prohlášení konkurzu). Fortischem kromě toho tvrdí, že zvláštní povaha pohledávek dvou zabezpečených věřitelů z doby před prohlášením konkurzu (Environmentálního fondu a města Nováky) učinila výpočet bezpředmětným, jelikož jakékoli případné zvýšení pohledávek nesouviselo se skutečným provozem NCHZ.

(59) Kromě toho společnost Fortischem tvrdí, že pokud by se výše pohledávek na začátku druhého období konkurzu srovnávala s pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu a pokud by byly průběžné platby provedené během prvního období konkurzu srovnány s pohledávkami vzniklými po prohlášení konkurzu, muselo by být riziko významného zvýšení objemu pohledávek posouzeno jako minimální, s možností uspokojit alespoň část pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu. Konkrétně daň z nemovitostí za rok 2010 uložená městem Nováky v březnu 2010 činila 523 793 EUR a na konci roku 2010 se daňový závazek NCHZ zvýšil pouze přibližně o 48 000 EUR. Pohledávky Environmentálního fondu se během prvního období konkurzu zvýšily o 193 192 EUR, což představovalo méně než 20 % původní pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu.

(60) Slovenská správcovská a restrukturalizační zdůrazňuje ([55]), že konkurzní soud při výkonu své pravomoci řeší rozpor mezi různými oprávněnými zájmy věřitelů uplatněním zásady proporcionality. Obecně to znamená, že nad případným zájmem některých věřitelů na ukončení činnosti dlužníka může převažovat kolektivní zájem ostatních věřitelů na pokračování provozu, zejména pokud lze důvodně předpokládat, že pokračování činnosti dlužníka povede k vyššímu celkovému uspokojení pohledávek. Rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ, jakož i o rozsahu a formě likvidace NCHZ a jejich majetku se řídila zájmem věřitelů jako celku dosáhnout maximálního možného uspokojení svých pohledávek.

(61) Slovenská správcovská a restrukturalizační zastává názor, že rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ bylo skutečně založeno na důkladném posouzení souladu se základními zájmy věřitelů jako celku, aby se maximalizovalo uspokojení jejich pohledávek, jak činí nezávislý a nestranný soudní orgán působící v konkurzním řízení za použití obecných zákonných konkurzních pravidel na jednotlivé případy, což je odůvodněno samotnou podstatou konkurzního řízení, ale také potřebou řešit překrývající se práva a zájmy řady věřitelů na jedné straně, a omezený majetek (jeden celek) na straně druhé.

([54]) Podání společnosti Fortischem ze dne 19. prosince 2019.

([55]) Podání ze dne 4. prosince 2019 s odkazem na podání Slovenské správcovské a restrukturalizační ze dne 27. srpna 2013.

(62) Pokud jde o druhý bod, Slovenská správcovská a restrukturalizační tvrdí, že správce vypracoval analýzu jako kvalifikovaný skutkový základ pro rozhodování příslušného orgánu, jakož i pro hodnocení prvního veřejného nabídkového řízení. Analýza dospěla k závěru, že jediným způsobem, jak se vypořádat s konkurzní podstatou způsobem, který by vedl alespoň k částečnému uspokojení pohledávek přihlášených u správce (pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu), je prodat společnost jako fungující podnik. Jiné alternativy by nejenže nevedly k vyrovnání pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, ale znamenaly by značné dodatečné náklady, které by musely být uhrazeny přednostně, jako jsou pohledávky za podstatou, které by nakonec rovněž nebyly uspokojeny. Z toho vyplývá, že další alternativy by vedly k dodatečným nesplaceným pohledávkám (které vznikly po prohlášení konkurzu) nad rámec pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, které by rovněž nebyly uspokojeny.

(63) Slovensko znovu opakuje svůj názor ([56]), že jednání veřejných věřitelů bylo v souladu se zásadou soukromého věřitele v tržním hospodářství, neboť jednotliví členové věřitelského výboru a zabezpečení věřitelé, veřejní i soukromí, se domnívali, že pokud správce bude pověřen pokračováním provozu NCHZ, míra uspokojení pohledávek bude nepochybně vyšší. Slovensko uvádí, že slovenský zákon o konkurzu výslovně nerozlišuje mezi soukromými a veřejnými věřiteli a v případě konkurzního řízení s nimi nezachází odlišně.

(64) Slovensko dále rozlišuje mezi různými druhy pohledávek, které jsou předmětem konkurzního řízení. Klasifikuje je do dvou kategorií: pohledávky, které vznikly před prohlášením konkurzu a byly podány u správce konkurzní podstaty (dále jen „pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu“) a pohledávky, které vznikly po prohlášení konkurzu (dále jen „pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu“). Pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu jsou i) pohledávky za podstatou nebo ii) pohledávky vyplývající z provozování podniku.

(65) Pohledávky za podstatou jsou pohledávky vzniklé v souvislosti se správou a zpeněžením aktiv v konkurzu, včetně odměny správce. Zahrnují rovněž daně, náklady, poplatky, odvody na zdravotní a sociální pojištění, mzdy a další personální náklady a odměny správce. Je-li podnik spravován správcem, považují se tyto pohledávky za pohledávky vyplývající z provozování podniku. Pohledávky za podstatou se uspokojují z výnosů ze zpeněžování a mají přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu.

(66) Pohledávky vyplývající z provozování podniku vznikají v souvislosti s provozováním podniku v konkurzu po prohlášení konkurzu. Pohledávky vyplývající z provozování podniku se uspokojují z výnosů dosažených provozem podniku. Pokud jsou po ukončení činnosti výnosy nedostatečné k uspokojení pohledávek vyplývajících z provozování podniku, jsou uspokojeny stejným způsobem jako pohledávky za podstatou, tj. z výnosů zpeněžení.

(67) Pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu (jak pohledávky za podstatou, tak pohledávky vyplývající z provozování podniku) jsou vypořádány dříve než pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu. Slovensko proto tvrdí, že pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu musí být uhrazeny v plné výši před vypořádáním pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, a to na základě plánu výnosů.

4. **POSOUZENI OPATRENI**

4.1. **Existence státní podpory**

(68) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, a ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Tyto podmínky jsou kumulativní. Není-li jedna z nich splněna, dané opatření nelze kvalifikovat jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

(69) Aby se tedy opatření považovalo za podporu ve smyslu tohoto ustanovení, je nutné, aby byly kumulativně splněny tyto podmínky: i) opatření musí být přičitatelné státu a financováno ze státních prostředků, ii) musí poskytovat výhodu svému příjemci, iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) dotčené opatření musí narušovat nebo hrozit narušením hospodářské soutěže a musí ovlivnit obchod mezi členskými státy.

([56]) Podání Slovenska ze dne 14. února 2020.

(70) Za okolností tohoto případu je vhodné omezit posouzení na podmínky přičitatelnosti a hospodářské výhody, neboť bez jakéhokoli z výše uvedených prvků nebude opatření představovat státní podporu, aniž by bylo nutné posoudit, zda jsou splněna ostatní kritéria čl. 107 odst. 1 SFEU.

4.2. **Přičitatelnost státu**

(71) Jak je podrobněji uvedeno v (23). až (45). bodě odůvodnění, poté, co se dne 31. prosince 2010 na podnik NCHZ přestal vztahovat zákon o strategických společnostech, správce již ze zákona nebyl povinen pokračovat v činnosti společnosti. Vzhledem k tomu, že náklady na provoz podniku NCHZ v konkurzu překročily výnosy z jeho provozu, jak stanoví zákon o konkurzu, správce informoval o této okolnosti příslušný orgán (jehož složení je uvedeno v (18). až (22). bodě odůvodnění) a předložil příslušnému orgánu ke schválení pokyn, který správce zavazuje pokračovat v provozu NCHZ.

(72) Dne 26. ledna 2011 schválili všichni veřejní a soukromí věřitelé ve věřitelském výboru na společné schůzi věřitelského výboru a zabezpečených věřitelů pokyn správci pokračovat v provozu NCHZ a všichni přítomní veřejní a soukromí zabezpečení věřitelé se vyslovili pro schválení stejného pokynu (viz (38). bod odůvodnění). Zápis ze schůze ze dne 26. ledna 2011, ověřený Komisí, potvrzuje, že zabezpečení věřitelé na této schůzce předložili svá stanoviska individuálně. Ačkoli zákon vyžadoval, aby návrh podpořila pouze většina členů věřitelského výboru, bylo zjištěno, že žádný z těchto členů neodmítl pokyn správci. Žádný ze zabezpečených věřitelů nevznesl proti schválení takového pokynu námitku. Bylo tedy prokázáno, že rozhodnutí věřitelů zastoupených v příslušném orgánu bylo jednomyslné.

(73) Jak je uvedeno v (20). bodě odůvodnění, nebylo prokázáno, že soukromí věřitelé z věřitelského výboru, s výjimkou společnosti INVEST-KREDIT, s. r. o., měli jakékoli kapitálové vazby na vlastníka NCHZ.

(74) Dále bylo prokázáno, že žádný (veřejný ani soukromý) nezabezpečený věřitel nevznesl u konkurzního soudu námitky proti rozhodnutí věřitelského výboru pokračovat v provozu NCHZ (viz (40). bod odůvodnění), přestože má právo tak učinit.

(75) Usnesením ze dne 17. února 2011 schválil konkurzní soud jakožto člen příslušného orgánu bez podstatné změny ([57]) tentýž pokyn správci, který se tak stal pro správce závazným podle § 83 odst. 4 zákona o konkurzu.

(76) Pokračování činnosti NCHZ po skončení platnosti zákona o strategických společnostech tak vycházelo z rozhodnutí příslušného orgánu složeného z věřitelského výboru (především soukromých společností), zabezpečených věřitelů (především veřejných subjektů) a konkurzního soudu.

(77) Z toho vyplývá, že stanoviska přijatá věřitelským výborem a zabezpečenými věřiteli dne 26. ledna 2011 (bez účasti konkurzního soudu dne 26. ledna 2011) a usnesení konkurzního soudu ze dne 17. února 2011 byly relevantní pro schválení pokynu správci konkurzní podstaty. Spolu vytvořili rozhodnutí příslušného orgánu, který společně pověřil správce, aby pokračoval v provozu podniku NCHZ.

(78) Na rozdíl od názoru, že rozhodnutí bylo založeno čistě na rozhodnutí soudu v Trenčíně (stanovisko předložené společnostmi Slovenská správcovská a restrukturalizační a AlzChem) nebo že tento pokyn vyplýval z rozhodnutí věřitelů (názor předložený společností Fortischem), má Komise za to, že o pokynu správci pokračovat v provozu NCHZ rozhodl příslušný orgán jako kolektivní orgán (včetně konkurzního soudu). Pouze konečné rozhodnutí konkurzního soudu bylo přijato dne 17. února 2011 poté, co ostatní členové příslušného orgánu vyjádřili své stanovisko k pokynu podle postupu stanoveného v zákoně o konkurzu (viz (42). bod odůvodnění), avšak za zvláštních okolností případu, kdy všichni ostatní členové příslušného orgánu schválili pokyn správci, neexistovaly důvody pro to, aby konkurzní soud odmítl schválit navrhovaný pokyn.

([57]) Komise přezkoumala usnesení soudu ze dne 17. února 2011 a shledala, že jediná změna byla nevýznamná a týkala se opravy odkazu na konkrétní právní předpis.

(79) Pokud jde o případnou existenci práva veta pro některé věřitele, formální vyšetřovací řízení ukázalo, že žádný člen věřitelského výboru a žádný ze zabezpečených věřitelů neměl právo veta podle zákona o konkurzu. Tvrzení společnosti AlzChem poukazující na existenci práva veta byla shledána nepodložená, jelikož nebyly předloženy žádné důkazy potvrzující jejich existenci. Z vyjádření ostatních zúčastněných stran naopak vyplývá, že žádný veřejný ani soukromý zabezpečený věřitel nemůže nezávisle blokovat schválení pokynu správci.

(80) Podle § 83 odst. 4 zákona o konkurzu je správce konkurzní podstaty vázán usnesením soudu (viz (42). bod odůvodnění). To znamená, že v situaci, kdy je konkurzní soud členem příslušného orgánu, není správce konkurzní podstaty vázán rozhodnutím věřitelů (ani věřitelského výboru, ani zabezpečených věřitelů), pokud jde o pokyn správci, ale je vázán výlučně usnesením konkurzního soudu. Kromě toho není soud při vydávání svého usnesení vázán nesouhlasnými stanovisky jednotlivých zabezpečených věřitelů a není povinen se jimi řídit: může rovněž schválit daný pokyn v případě nesouhlasných stanovisek, pokud je pokyn v oprávněném zájmu dotčených věřitelů ((42). bod odůvodnění). Z toho vyplývá, že i kdyby jeden nebo více zabezpečených věřitelů nesouhlasili se schválením navrhovaného pokynu správci konkurzní podstaty, neznamená to automaticky, že takový pokyn nemůže být schválen. V důsledku toho jednotliví zabezpečení věřitelé nemohli „vetovat" přijetí pokynu ve smyslu zablokování pokynu pouhým odmítnutím jeho přijetí.

(81) Zejména nebylo potvrzeno, že právo veta zabezpečených věřitelů lze odvodit ze skutečnosti, že se na rozhodnutí podíleli všichni zabezpečení věřitelé. Právo každého zabezpečeného věřitele na pohledávky vzniklé před prohlášením konkurzu vyjádřit svůj názor a podílet se na rozhodnutí nemůže zakládat právo veta, neexistuje-li v tomto smyslu žádné jiné ustanovení. Je pravda, že na rozdíl od věřitelského výboru, který byl kolektivním voleným orgánem (viz (18). a (20). bod odůvodnění), nebyli zabezpečení věřitelé zastoupeni v kolektivním orgánu, ale každý zabezpečený věřitel byl součástí příslušného orgánu zvlášť pro každou jednotlivou konkurzní podstatu (viz (21). bod odůvodnění). Na rozdíl od toho, co tvrdí společnost AlzChem (viz (46). bod odůvodnění), však skutečnost, že každý zabezpečený věřitel byl členem příslušného orgánu, automaticky neznamená, že by mohl blokovat rozhodnutí příslušného orgánu. Jinými slovy, práva veta zabezpečených věřitelů nelze dovodit ze skutečnosti, že každý z nich byl členem příslušného orgánu.

(82) Komise dále ověřila tvrzení společnosti AlzChem, že právo veta zabezpečených věřitelů lze odvodit ze zákona o konkurzu prostřednictvím jeho systematického výkladu. Části zákona o konkurzu, na které se společnost AlzChem odvolává na podporu svého tvrzení, obsahují práva zabezpečených věřitelů v konkurzním řízení. Jako takové nestanovují právo veta.

(83) Rozhodnutí ve věřitelském výboru byla totiž přijímána většinovým hlasováním a věřitelé oznámili svůj postoj jednotlivě, ale také bez práva veta. Proto navzdory možnosti odmítnout pokračování provozu NCHZ (v případě členů věřitelského výboru) nebo možnosti nesouhlasit se schválením takového pokynu (v případě zabezpečených věřitelů) by žádný státní subjekt nemohl uplatnit svůj zájem na zastavení dalšího zvyšování pohledávek, pokud by takový zájem existoval.

(84) Z toho vyplývá, že ani veřejní, ani soukromí věřitelé nemohli v průběhu druhého období konkurzu vetovat činnost NCHZ. Rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ přijal příslušný orgán jednající jako kolektivní orgán a žádný soukromý ani veřejný věřitel jako člen příslušného orgánu nemohl nezávisle blokovat rozhodnutí o pokračování činnosti NCHZ.

(85) Konečně argument společnosti AlzChem, podle kterého je rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ přičitatelné Slovensku, musí být rovněž zamítnut, jelikož čtyři zabezpečení věřitelé ve vlastnictví státu se rozhodli nevyužít svých práv veta.

(86) Dále bylo navrženo, aby rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ bylo připsáno Slovensku, jak bylo potvrzeno a prohlášeno za závazné soudem v Trenčíně v únoru 2011. Ačkoli v zásadě nelze vyloučit, že opatření může být považováno za rozhodnutí přičitatelné státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU z důvodu rozhodnutí vnitrostátního soudu ([58]), zvláštnosti zapojení konkurzního soudu v projednávané věci, jak jsou popsány v (88). a (92). bodě odůvodnění, se liší od případů přičitatelnosti na základě rozhodnutí vnitrostátního soudu.

(87) Formální vyšetřovací řízení odhalilo, že v únoru 2011 byl konkurzní soud členem příslušného orgánu, jehož úloha je jasně vymezena zákonem o konkurzu. Komise proto přezkoumala úlohu konkurzního soudu, pokud je členem příslušného orgánu podle § 83 odst. 4 zákona o konkurzu.

(88) Konkurzní soud měl jedinečné postavení člena kolektivního orgánu, který rozhodoval o pokračování činnosti NCHZ. Nejednal v obvyklém postavení soudu jakožto rozhodovacího orgánu, na který se účastníci řízení obracejí se žádostí o autoritativní rozhodnutí; Jeho úkolem bylo spíše zajistit, aby pokyn správci byl v souladu s názory a oprávněnými zájmy věřitelů (viz (42). a (43). bod odůvodnění). To je v souladu s obecnou úlohou konkurzního soudu v konkurzním řízení, podle níž má jednat s cílem dosáhnout nejvyšší úrovně uspokojení pohledávek věřitelů (viz (19). bod odůvodnění).

(89) Jak je uvedeno v (42).bodě odůvodnění, je-li pokyn správci konkurzní podstaty předložen ke schválení konkurznímu soudu, může konkurzní soud tento pokyn buď schválit usnesením, nebo usnesením rozhodnout, jak postupovat. Tentýž oddíl stanoví, že konkurzní soud při rozhodování přihlíží k oprávněným zájmům dotčených věřitelů a k jejich prohlášením, jakož i k prohlášením ostatních členů příslušného orgánu.

(90) Jak je uvedeno v (43). bodě odůvodnění, konkurzní soud přezkoumal navrhovaný pokyn správci s ohledem na oprávněné zájmy dotčených věřitelů a jejich prohlášení a prohlášení ostatních členů příslušného orgánu. To znamená, že konkurzní soud zohlednil prohlášení věřitelského výboru a všech jednotlivých zabezpečených věřitelů (včetně všech veřejných zabezpečených věřitelů), jakož i obsah ekonomické analýzy, která zjistila, že ukončení činnosti NCHZ se jeví jako nejméně příznivé, pokud jde o možnost uspokojit pohledávky konkurzních věřitelů s ohledem na náklady spojené se zastavením provozu.

(91) I když je pravda, že usnesení soudu učinilo pokyn správci závazným, za konkrétních okolností věci nebyl žádný důvod k tomu, aby konkurzní soud odmítl navrhovaný pokyn schválit. V situaci, kdy všichni věřitelé, z nichž většina jsou soukromí věřitelé, výslovně rozhodnou, že je v jejich ekonomickém zájmu umožnit pokračování činnosti podniku v konkurzu, nelze jejich rozhodnutí přičítat státu pouze z toho důvodu, že konkurzní soud toto rozhodnutí následně potvrdí, čímž mu přizná závaznost.

(92) V rozhodnutí konkurzního soudu se uvádí, že rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ bylo v nejlepším zájmu věřitelů. V této souvislosti soud sdílel názory všech ostatních členů příslušného orgánu, ať už veřejných, soukromých, zabezpečených či nezabezpečených, jakož i návrh správce konkurzní podstaty; žádný z těchto subjektů nevyjádřil alternativní názor, který by navrhoval ukončení provozu NCHZ. Podle judikatury se čl. 107 odst. 1 SFEU vztahuje na „*rozhodnutí členských států, která při sledování svých hospodářských a sociálních cílů poskytují podnikům nebo jiným osobám prostředky jednostrannými a autonomními rozhodnutími nebo jim přiznávají výhody, které jsou určeny k dosažení sledovaných hospodářských nebo sociálních cílů*“ ([59]). V tomto ohledu nic nenasvědčuje tomu, že by konkurzní soud ve svém řízení sledoval jiné zájmy než zájmy dotčených věřitelů a nejednal v plném rozsahu v souladu s tím, co bylo věřiteli i správcem považováno za nejracionálnější řešení z ekonomického hlediska.

([58]) V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2016, DEI a Komise v. Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 59, 77 a 81, a rozsudek ze dne 3. března 2016, Simet v. Komise, T-15/14, EU:T:2016:124, body 38, 44 a 45.

([59]) Rozsudek ze dne 27. března 1980, Amministrazione delle finanze dello Stato v. Denkavit italiana, EU:C:1980:100, bod 31; rozsudek ze dne 5. dubna 2006, Deutsche Bahn v. Komise, T-351/02, EU:T:2006:104, bod 100.

(93) Rozhodnutí příslušného orgánu (jehož členem byl konkurzní soud) o pokračování provozu NCHZ po uplynutí platnosti zákona o strategických společnostech proto nelze považovat za přičitatelné státu vzhledem k neexistenci práva veta veřejných věřitelů a zvláštní úloze, kterou hraje konkurzní soud.

(94) Kromě toho nic nenasvědčuje tomu, že by se stát pokusil ovlivnit rozhodnutí soukromých věřitelů. Jak potvrdil Tribunál ([60]), nebylo prokázáno, že společnost NCHZ byla v lednu 2011 politicky podporována a že by dotčení věřitelé vytvořili pro tuto podporu podmínku. Zejména byl učiněn závěr, že skutečnost, že nová slovenská vláda v lednu 2011 nezrušila zákon o strategických společnostech, nelze vykládat jako vyjádření její politické podpory NCHZ. I když politická podpora existovala v letech 2009–2010 (v důsledku zákona o strategických společnostech) a později v roce 2013, neznamená to, že v lednu 2011 existovala politická podpora.

(95) V projednávané věci z usnesení konkurzního soudu ze dne 17. února 2011 (viz (43). bod odůvodnění) přezkoumané Komisí vyplývá, že důvody, které vedly konkurzní soud ke schválení pokynu správci konkurzní podstaty, byly následující: i) skutečnost, že věřitelský výbor jednomyslně bez námitek přijal usnesení, kterým pověřuje správce, aby pokračoval v provozu NCHZ, a že všech šest zabezpečených věřitelů souhlasilo se stejným pokynem; ii) ekonomická analýza (viz (29). bod odůvodnění) provedená správcem ukázala, že uzavření provozu NCHZ by bylo nejméně výhodnou možností z hlediska uspokojení pohledávek věřitelů vzhledem k nákladům spojeným s ukončením provozu; iii) neexistence nesouladu nebo rozporu navrhovaného pokynu s oprávněným zájmem dotčených věřitelů. Konkurzní soud proto zkoumal, zda je pokyn v souladu s oprávněným zájmem dotčených věřitelů jako celku, aniž by se konkrétně zabýval individuální situací každého věřitele nebo posoudil dopad na zamítnutou pohledávku společnosti REDQUEST LIMITED.

(96) Podle zákona o konkurzu měl konkurzní soud v zásadě možnost odmítnout navrhovaný pokyn správci konkurzní podstaty. V závislosti na konkrétní skutkové situaci a oprávněných zájmech dotčených věřitelů a na prohlášeních těchto věřitelů a dalších členů příslušného orgánu měl konkurzní soud v zásadě možnost pokyn neschválit, ale sám rozhodnout, jak postupovat. Nicméně v situaci, kdy všichni věřitelé zastoupení v příslušném orgánu měli za to, že je v jejich nejlepším hospodářském zájmu umožnit NCHZ pokračovat v činnosti a vyjádřili se v tomto smyslu, a pokud správce vyjádřil stejný názor, skutečnost, že soud tento názor sdílí, neznamená přičitatelnost tohoto rozhodnutí státu pouze z toho důvodu, že usnesení konkurzního soudu bylo závazné. V projednávané věci existují dostatečné důkazy, včetně kladných názorů všech ostatních dotčených subjektů, že věřitelé vnímali pokračování provozu NCHZ tak, že je v jejich nejlepším zájmu, a je zřejmé, že při výkonu své funkce byl konkurzní soud povinen jednat v zájmu věřitelů NCHZ. Naproti tomu nic nenasvědčuje tomu, že by konkurzní soud sledoval prostřednictvím svého usnesení jakýkoli cíl Slovenské republiky.

(97) Komise proto dospěla k závěru, že rozhodnutí příslušného orgánu během druhého období konkurzu NCHZ nelze považovat za přičitatelné státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Ačkoli jedna z kumulativních podmínek pro zjištění a konstatování státní podpory chyběla, Komise přesto ověřila, zda dotčené opatření poskytlo podniku NCHZ hospodářskou výhodu, kterou by jinak nezískal za tržních podmínek, jak je uvedeno níže.

4.3. **Hospodářská výhoda**

(98) Hospodářské transakce prováděné veřejnými subjekty (včetně veřejných podniků) neposkytují druhé straně výhodu, a proto nepředstavují podporu, pokud jsou prováděny v souladu s běžnými tržními podmínkami ([61]).

([60]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 129, 130, 134 a 142.

([61]) Viz bod 74 sdělení Komise 2016/C 262/01 o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 262, 19.7.2016, s. 1).

(99) Aby bylo možné určit, zda je transakce prováděna v souladu s běžnými tržními podmínkami, je třeba porovnat chování veřejného subjektu s chováním hypotetického soukromého subjektu v podobné situaci (tzv. kritérium tržně jednajícího hospodářského subjektu). Unijní soudy vypracovaly konkrétní typy tohoto kritéria pro různé druhy hospodářských transakcí, zejména „kritérium soukromého věřitele“ v transakcích souvisejících s dluhem ([62]) a „zásadu investora v tržním hospodářství“, aby zjistil existenci hospodářské výhody v případě veřejných kapitálových investic ([63]).

(100) Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byli veřejní věřitelé zapojeni do rozhodnutí pokračovat v činnosti NCHZ, ale ve společnosti neexistovala žádná státní účast, posouzení Komise se zaměřilo na transakci z hlediska hypotetického obezřetného soukromého věřitele ([64]).

(101) Komise ověřila ekonomickou analýzu provedenou správcem, která byla k dispozici a byla přezkoumána věřiteli a konkurzním soudem v době vydání rozhodnutí (viz (33). až (36). bod odůvodnění). Tato analýza představuje několik možných scénářů a porovnává náklady a příjmy z hlediska věřitelů NCHZ. Z analýzy zejména vyplývá, že přerušení provozu NCHZ by vedlo ke značným nákladům v celkové výši více než 48 milionů EUR. Hlavní část nákladů souvisela s uzavíráním a ekologickou sanací zařízení chemické výroby (přibližně 37,3 milionu EUR) a personálními náklady (10,5 milionu EUR, pokud by byly splněny všechny zákonné povinnosti). Očekávané výnosy z prodeje jednotlivých aktiv se zároveň pohybovaly v rozmezí 47–52 milionů EUR (bez zohlednění dodatečných nákladů na demontáž a odstranění zařízení).

(102) Vzhledem k tomu, že nesplacené (veřejné a soukromé) závazky, které vznikly během provozu NCHZ v průběhu konkurzního řízení (přibližně 16 milionů EUR do poloviny prosince 2010, na konci prvního období konkurzu), byly předmětem preferenčního zacházení, vyplývá z výše uvedených skutečností, že žádná z pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu nemohla být uspokojena, pokud by podnik NCHZ ukončil svou činnost. Analýza dospěla k závěru, že prodej podniku jako fungujícího podniku by pravděpodobně vedl k vyššímu uspokojení pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu ve srovnání se scénářem ukončení činnosti NCHZ, což by znamenalo značné dodatečné náklady na ukončení činnosti NCHZ, a obnovení provozu NCHZ by bylo problematické, ne-li nemožné, neboť některá technologická zařízení by byla nenapravitelně poškozena, kdyby byly činnosti ukončeny (viz (34). a (36). bod odůvodnění).

(103) Analýza rovněž posuzovala zájem třetích stran účastnit se veřejného nabídkového řízení/postupů pro získání NCHZ. V prvním nabídkovém řízení předložil pouze jeden ze sedmi uchazečů (společnost M - ENERGO, s. r. o.) nabídku ve výši 2 milionů EUR. Správce uvedl, že není jasné, zda druhé nabídkové řízení přiláká více uchazečů. V analýze se celkově dospělo k závěru, že je v zájmu věřitelů pokračovat v provozu podniku NCHZ a prodat ho jako fungující podnik.

(104) Komise dále zkoumala obsah prezentace vedení NCHZ (viz (29). bod odůvodnění a následující), která byla k dispozici věřitelům a konkurznímu soudu v době vydání rozhodnutí. V prezentaci se předpokládala reálná hodnota aktiv společnosti v případě přerušení činnosti pouze ve výši 15,5 milionu EUR, což učinilo přerušení činnosti NCHZ pro věřitele méně atraktivním. Prezentace dále tvrdí, že společnost by mohla být úspěšně prodána po provedení určitých restrukturalizačních opatření (např. propouštění). Celkově dospěla prezentace k závěru, že pro věřitele by bylo nejlepší prodat NCHZ jako fungující podnik.

([62]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2007, Španělsko v. Komise, C-525/04 P, EU:C:2007:698, body 59-60; rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 2013, Frucona v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 72; rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 1999, DMTransport, C-256/97, EU:C:1999:332, bod 30.

([63]) Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise („Tubemeuse“), C-142/87, EU:C:1990:125, bod 29; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1991, Itálie v. Komise („ALFA Romeo“), C-305/89, EU: C:1991:142, body 18 a 19; rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 1998, Cityflyer Express v. Komise, T-16/96, EU: T:1998:78, bod 51; rozsudek Tribunálu ze dne 21. ledna 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke v. Komise, spojené věci T-129/95, T-2/96 a T-97/96, EU:T:1999:7, bod 104; rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, spojené věci T-228/99 a T-233/99, EU: T:2003:57, bod 208.

([64]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 28.

(105) Návrh na pokračování provozu založený na těchto dokumentech pak schválili všichni věřitelé v příslušném orgánu, veřejní i soukromí věřitelé, zabezpečení i nezabezpečení.

(106) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že ekonomická analýza společně s prezentací vedení byla řádně zvážena a poskytla platný základ pro rozhodnutí věřitelů a konkurzního soudu.

4.3.1. *Společné úvahy*

(107) Jak je patrné z tabulky 1 (viz (24). bod odůvodnění), veřejní věřitelé s nejvyššími pohledávkami vzniklými po prohlášení konkurzu byli Sociální pojišťovna a Všeobecná zdravotní pojišťovna. Jak je vysvětleno v (44). bodě odůvodnění, nejedná se o členy příslušného orgánu, který rozhodoval o pokračování provozu NCHZ. Proto nebyli schopni přímo ovlivňovat rozhodovací proces a nemohli zabránit pokračování činnosti NCHZ.

(108) Hloubkové šetření dále ukázalo, že ze čtyř zabezpečených veřejných věřitelů, kteří byli součástí příslušného orgánu (viz (21). bod odůvodnění), by byly hrozbou dalšího zvýšení dluhů, které by podniku NCHZ vůči nim vznikly během pokračujícího provozu, přímo dotčeny pouze dva veřejní věřitelé, konkrétně Environmentální fond a město Nováky. Zejména bylo zjištěno, že Slovenské záruční a rozvojové bance a Fondu národního majetku nehrozí, že v důsledku pokračování činnosti NCHZ vzniknou zvýšené nároky z důvodu neexistence aktivních obchodních vztahů s NCHZ během období konkurzu.

(109) V tomto ohledu Tribunál konstatoval, že původní rozhodnutí neprokázalo, že *„ekonomická analýza vyvolala otázku možného zvýšení pohledávek věřitelů v případě pokračování provozu NCHZ během druhého období konkurzu“* ([65]). Proto nebyla jasná souvislost mezi ověřením hospodářské analýzy Komisí s ohledem na kritérium soukromého věřitele a obsahem 110. bodu odůvodnění původního rozhodnutí, který obsahoval posouzení hrozby další kumulace pohledávek veřejných věřitelů vůči podniku NCHZ během jeho pokračujícího provozu ([66]). Z toho vyplývá, že ekonomická analýza a implicitně i prezentace vedení musí být ověřeny s ohledem na kritérium soukromého věřitele a racionalitu rozhodnutí věřitelů, jelikož věděli, že se zvýší částka jejich pohledávek.

(110) Tribunál rovněž rozhodl, že posouzení rizika zvýšení pohledávek musí být provedeno v rozhodné době, a sice v době, kdy byla opatření přijata, a že je třeba zdržet se jakéhokoli posouzení založeného na pozdější situaci ([67]). Tribunál zejména uvedl, že *„sporné rozhodnutí [...] nepředkládá analýzu míry rizika hromadění pohledávek v době, kdy bylo rozhodnutí věřitelů přijato na schůzce dne 26. ledna 2011“* ([68]).

(111) Dvěma veřejnými věřiteli ohroženými zvýšenými pohledávkami byly Environmentální fond a Mesto Nováky (viz (24). bod odůvodnění). Ostatní pohledávky vzniklé během druhého období konkurzu však většinou přímo nesouvisejí s provozem NCHZ ve druhém období konkurzu, ale s prvním obdobím konkurzu (viz (130). bod odůvodnění a následující, a (141). bod odůvodnění a následující). Mesto Nováky, stejně jako Environmentální fond, během rozhodování museli být schopni předvídat nárůst dalších pohledávek. Vzhledem k tomu, že se jednalo o opakované roční platby daní a poplatků, bylo možné částku snadno odhadnout. V okamžiku rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ dne 26. ledna 2011 tedy tito věřitelé museli vědět o riziku zvýšení svých pohledávek vůči NCHZ. Zejména mohli odvodit míru rizika z prezentace vedení, která poskytla odhad poklesu příjmů města

([65]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 216-217.
([66]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 216-217.
([67]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 218.
([68]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 221. „Sporným rozhodnutím“ se rozumí „původní rozhodnutí“ ve smyslu tohoto rozhodnutí.

Nováky a státu v případě ukončení provozu NCHZ (viz (32). bod odůvodnění) a kterou by bylo možné považovat za informaci o tom, jaké dodatečné pohledávky (a v jaké výši) by městu Nováky a Environmentálnímu fondu vznikly, pokud by podnik NCHZ nadále fungoval. Stejně tak nemohli opomíjet skutečnost, že ve srovnání s pravděpodobnými vyhlídkami na ztrátu všech svých pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu v případě likvidace by byl rozsah dodatečných pohledávek omezený. Oba věřitelé si rovněž museli být vědomi preferenčního zacházení, které by se vztahovalo na tyto jiné pohledávky (tj. pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu). Ve skutečnosti se opírají o ekonomickou analýzu doprovázenou prezentací vedení, která představovala platný základ pro jejich rozhodování.

(112) Jak je vysvětleno v (19). bodě odůvodnění, věřitelský výbor se skládal z jednoho veřejného a čtyř soukromých nezabezpečených věřitelů, a to nezabezpečených věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, přičemž všichni podpořili návrh pokračovat v provozu. Jak je dále vysvětleno v (37). bodě odůvodnění, podle zákona o konkurzu byli členové věřitelského výboru povinni jednat ve společném zájmu všech nezabezpečených věřitelů. To znamená, že byli povinni jednat v zájmu všech nezabezpečených věřitelů pohledávek, které vznikly před prohlášením konkurzu, a nikoli pouze v zájmu osob zastoupených ve věřitelském výboru. Při neexistenci důkazů svědčících o opaku bylo tedy prokázáno, že rozhodnutí pokračovat v provozu NCHZ během druhého období konkurzu bylo v zájmu nezabezpečených věřitelů pohledávek, které vznikly před prohlášením konkurzu.

(113) V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál odmítl argument společnosti AlzChem AG, podle kterého se hlasování veřejných věřitelů v příslušném výboru týkalo soukromých věřitelů, kteří byli členy tohoto výboru. Tribunál konstatoval, že společnost AlzChem AG nepředložila na podporu svého tvrzení žádný důkaz, a je tedy třeba předpokládat, že soukromí věřitelé jednali v souladu se svými zájmy ([69]).

4.3.2. *Žádná hospodářská výhoda poskytnutá jednotlivými veřejnými věřiteli NCHZ*

(114) Komise posoudila jednotlivě u každého z veřejných věřitelů, kteří jsou součástí příslušného orgánu (viz (21). bod odůvodnění), jejich individuální situaci a to, zda jejich chování splňuje kritérium soukromého věřitele. Tribunál měl za to, že při použití kritéria soukromého věřitele je třeba zkoumat individuální situaci veřejných věřitelů a zohlednit jejich zvláštnosti, zejména na základě postavení věřitele jakožto přednostního nebo nezabezpečeného věřitele. Z toho vyplývá, že veřejní věřitelé by neměli být považováni za jeden subjekt ([70]). Soud dále poukázal na nutnost zohlednit soukromého věřitele nacházejícího se v situaci, která se co nejvíce podobá situaci veřejného věřitele, který se domáhá zaplacení dlužných částek dlužníkem.

(115) Komise neposuzuje situaci veřejných věřitelů, kteří nebyli součástí příslušného orgánu, zejména Sociální pojišťovny a Všeobecné zdravotní pojišťovny, které byly veřejnými věřiteli s nejvyššími pohledávkami v konkurzním řízení (viz tabulka 1, (24). bod odůvodnění). Tito věřitelé nemohli přímo zasahovat do rozhodovacího procesu týkajícího se pokračování činnosti podniku NCHZ, a proto neměli žádný přímý vliv na rozhodnutí o pokračování provozu NCHZ (viz (44). bod odůvodnění). V tomto ohledu Tribunál odmítl argumenty společnosti AlzChem, podle kterých i) Sociální pojišťovna mohla a měla vstoupit do řízení před konkurzním soudem, aby zpochybnila toto pokračování

([69]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 143.

([70]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 188, 190 a 192 (viz níže uvedené výňatky). Viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise, T-152/99, EU:T:2002:188, body 166–172; rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2011, Buczek Automotive v. Komise, T-1/08, EU:T:2011:216, bod 84.
Tribunál uvedl: „[…] *z rozsudku ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188) a zejména z jeho bodů 166 až 172 tedy vyplývá, že soud Unie doporučil provedení přezkumu individuální situace veřejných věřitelů, zejména s ohledem na jejich postavení běžných nebo přednostních věřitelů, a to v zásadě s cílem určit, zda jejich volba šla nad rámec toho, co bylo odůvodněno obchodními požadavky, nebo co je možné vysvětlit vůlí poskytnout výhody dotyčnému podniku. Z toho vyplývá, že soud Unie se domníval, že veřejní věřitelé nemohou být považováni za jedinou entitu, ale je třeba zohlednit jejich zvláštní vlastnosti.*“ Taktéž „[…] *je třeba konstatovat, že úvahy uvedené v rozsudku ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise (T-152/99, EU:T:2002:188, body 168 a 170) byly převzaty i v rozsudku ze dne 17. května 2011, Buczek Automotive v. Komise (T-1/08, EU:T:2011:216, bod 84).*“ Konečně, „[…] *Soudní dvůr uvedl potřebu zohlednit při uplatňování zásady soukromého věřitele soukromého věřitele, jenž se nachází v situaci, která je co nejbližší situaci veřejného věřitele, a usiluje o vyplacení částek, které mu dluží dlužník ve finančních obtížích, což znamená, že stát není možné považovat za jediného věřitele, ve kterém se spojí všichni dotčení veřejní věřitelé.*“

činnosti NCHZ, a ii) skutečnost, že podnik využil všech prostředků, které měl k dispozici k tomu, aby zabránil dalším ztrátám, nezbavil Slovenskou republiku povinnosti zabránit dalšímu zvyšování dluhů vůči ní jinými prostředky ([71]). Tribunál konstatoval, že z ustanovení zákona o konkurzu, a zejména z jeho § 83 odst. 4, nevyplývá, že by za okolností projednávané věci mohla Sociální pojišťovna vstoupit do rozhodovacího procesu týkajícího se pokračování činnosti NCHZ před konkurzním soudem, a dospěl tak k závěru, že Sociální pojišťovna neměla takovou možnost vstoupit do řízení ([72]).

4.3.2.1. Slovenská záruční a rozvojová banka

(116) Slovenská záruční a rozvojová banka (dále jen „banka“) byla jedním ze šesti zabezpečených věřitelů podniku NCHZ se zabezpečenou pohledávkou, která vznikla před prohlášením konkurzu ve výši přibližně 750 000 EUR na základě úvěrové smlouvy.

(117) Jak je uvedeno v (108). bodě odůvodnění, banka neměla v době konkurzu žádné aktivní obchodní vztahy s NCHZ. Neměla žádné pohledávky vůči podniku NCHZ, které vznikly po prohlášení konkurzu a další provoz NHCZ nenesl riziko vzniku zvýšených závazků: její závazky nemohly být zvýšeny pouze z důvodu pokračování činnosti NCHZ.

(118) V tomto ohledu se Komise domnívá, že ekonomická analýza a prezentace vedení podniku NCHZ, které měla banka k dispozici v době rozhodnutí v lednu 2011, byla platným základem, z něhož banka vycházela na podporu tohoto rozhodnutí. Jak je vysvětleno v (101). až (104). bodě odůvodnění, tyto dokumenty prokázaly, že pokračování provozu podniku NCHZ a jeho prodej jako fungujícího podniku (s dostupnými kupujícími ((103). bod odůvodnění)) bylo v nejlepším zájmu věřitelů, a tedy i banky.

(119) Kromě toho bylo zjištěno, že i) od poloviny prosince 2010 činily nesplacené pohledávky vyplývající z operací podniku NCHZ v prvním období konkurzu, které měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu, přibližně 16 milionů EUR ((33). bod odůvodnění) a ii) téměř všechny výnosy (v závislosti na scénáři) z prodeje aktiv NCHZ by musely být použity na pokrytí nákladů na ukončení činnosti NCHZ ((34). bod odůvodnění). To významně snížilo pravděpodobnost uspokojení pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu v případě likvidace.

(120) Vzhledem k tomu bylo důvodné očekávat, že v případě likvidace nebudou uspokojeny žádné pohledávky banky, které vznikly před prohlášením konkurzu. Slovenská záruční a rozvojová banka tedy mohla na základě informací, které měla v dané době k dispozici, dospět k závěru, že pokračování provozu pro ni bylo výhodnější, než kdyby v případě likvidace ztratila všechny své pohledávky.

(121) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že rozhodnutí Slovenské záruční a rozvojové banky podpořit pokračování činnosti NCHZ by bylo přijato také rozumným a starostlivým soukromým věřitelem, a bylo proto v souladu s tržními podmínkami.

4.3.2.2. Fond národního majetku

(122) Fond národního majetku byl zabezpečeným věřitelem NCHZ s pohledávkou vůči NCHZ, která vznikla před prohlášením konkurzu ve výši přibližně 17,85 milionu EUR na základě privatizačních závazků. Zároveň byl jediným veřejným věřitelem ve věřitelském výboru zastupujícím nezabezpečené věřitele spolu se čtyřmi nezabezpečenými soukromými věřiteli (viz (19). bod odůvodnění).

(123) Všichni nezabezpečení věřitelé pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu ve věřitelském výboru, včetně Fondu národního majetku, podpořili pokračování činnosti NCHZ a měli zákonnou povinnost jednat v zájmu všech nezabezpečených věřitelů pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, nejen těch, kteří byli ve věřitelském výboru. Zároveň se Fond národního majetku, který byl rovněž zabezpečeným věřitelem, vyslovil pro pokračování provozu.

([71]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 145-152.
([72]) Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2018, AlzChem AG v. Komise, T-284/15, EU:T:2018:950, body 151-152.

(124) Jak je uvedeno v (108). bodě odůvodnění, Fond národního majetku neměl v období konkurzu žádné aktivní obchodní vztahy s NCHZ. Neměl žádné pohledávky vůči NCHZ, které vznikly po prohlášení konkurzu, a další provoz NHCZ nebyl vystaven riziku vzniku zvýšených závazků: jeho závazky nemohly být zvýšeny pouze z důvodu pokračování činnosti NCHZ.

(125) V této souvislosti představovala ekonomická analýza a prezentace vedení NCHZ, kterou měl Fond národního majetku k dispozici v době přijetí rozhodnutí v lednu 2011, platný základ, o který se opíral na podporu tohoto rozhodnutí. Jak je vysvětleno v (101). až (104). bodě odůvodnění, tyto dokumenty prokázaly, že pokračování provozu podniku NCHZ a jeho prodej jako fungujícího podniku (s dostupnými kupujícími ((103). bod odůvodnění)) bylo v nejlepším zájmu věřitelů, a tedy i Fondu národního majetku.

(126) Kromě toho bylo zjištěno, že i) od poloviny prosince 2010 činily nesplacené pohledávky vyplývající z operací podniku NCHZ v prvním období konkurzu, které měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu, přibližně 16 milionů EUR ((33). bod odůvodnění) a (ii) téměř všechny výnosy (v závislosti na scénáři) z prodeje aktiv NCHZ by musely být použity na pokrytí nákladů na ukončení činnosti NCHZ ((34). bod odůvodnění). V případě scénáře likvidace to významně snížilo pravděpodobnost vymáhání pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu.

(127) Každý hypotetický věřitel nacházející se ve stejné situaci tak mohl legitimně očekávat, že v případě likvidace nebude uspokojena žádná pohledávka Fondu národního majetku, která vznikla před prohlášením konkurzu. Fond národního majetku tedy mohl na základě informací, které měl v té době k dispozici, dospět k závěru, že pokračování v provozu by pro něj bylo výhodnější, než kdyby v případě likvidace ztratil všechny své pohledávky.

(128) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že rozhodnutí Fondu národního majetku hlasovat ve prospěch pokračování provozu NCHZ by bylo přijato také rozumným a starostlivým soukromým věřitelem, a bylo proto v souladu s tržními podmínkami.

4.3.2.3. Environmentální fond

(129) Environmentální fond byl zabezpečeným věřitelem NCHZ se zabezpečenou pohledávkou vůči NCHZ, která vznikla před prohlášením konkurzu, ve výši přibližně 950 000 EUR na základě úvěrové smlouvy a nezabezpečenou pohledávkou vzniklou před prohlášením konkurzu ve výši přibližně 70 000 EUR (viz tabulka 2 ve (25). bodě odůvodnění).

(130) Jak je vysvětleno v (108). a (111). bodě odůvodnění, Environmentálnímu fondu hrozilo riziko vzniku zvýšených pohledávek v důsledku pokračování činnosti NCHZ a v prvním i druhém období konkurzu mu vznikly další pohledávky.

(131) Pohledávky Environmentálního fondu, které vznikly po prohlášení konkurzu NCHZ, byly způsobeny částečným nezaplacením ročního poplatku za znečištění ovzduší. Na základě platných právních požadavků byly průmyslovým subjektům za předešlé roky ([73]) účtovány poplatky podle úrovně znečištění ovzduší způsobeného konkrétním závodem v předchozím roce.

(132) Formální šetření ukázalo, že poplatek za znečištění ovzduší z roku 2010 uložený jménem Environmentálního fondu v květnu 2010 za znečištění ovzduší v roce 2009, byl stanoven na 192 454 EUR a do konce roku 2010 (konec prvního období konkurzu) činily pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu 222 954 EUR kvůli částečnému nezaplacení ročního poplatku za znečišťování ovzduší (viz (26). bod odůvodnění). Tyto pohledávky však nebyly výsledkem provozu NCHZ v konkurzu v roce 2010, ale v roce 2009, kdy byl provoz NCHZ zajištěn zákonem.

(133) Komise poznamenává, že za prvé, výše poplatků za znečišťování ovzduší byla do značné míry předvídatelná, protože souvisela s úrovní provozu podniku. Za druhé, veřejné poplatky za provoz podniku v konkurzu měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu.

([73]) To vyplývá ze zákona č. 401/1998 Sb., o poplatcích za znečišťování ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

(134) Proto i v roce 2011 bylo možné očekávat, že podnik NCHZ ponese další závazky v oblasti znečištění ovzduší (za rok 2010), a to i v případě, že by se věřitelé v roce 2011 rozhodli pro likvidaci. Vzhledem k tomu, že ani v případě scénáře likvidace by výroba nemohla být okamžitě zastavena, podnik NCHZ by tak nadále způsoboval znečištění, a to i v případě, že by byl podpořen scénář likvidace, a taktéž by musel platit emisní poplatky i v roce 2012. Vzhledem k existenci významných pohledávek, které vznikly před prohlášením konkurzu, bylo rozumné, aby Environmentální fond hlasoval ve prospěch pokračování činnosti svého dlužníka.

(135) S ohledem na výše uvedené by v každém scénáři, tj. v případě likvidace nebo pokračování činnosti podniku a jeho prodeje jako fungujícího podniku, vznikly NCHZ v roce 2011 další závazky v oblasti znečištění ovzduší a pravděpodobně v roce 2012 by daňová povinnost za toto období byla stejná a nezaplacená daňová povinnost by se pravděpodobně pohybovala ve stejném rozmezí, neboť ani prodej NCHZ jako fungujícího podniku by nebyl dostatečný k pokrytí všech daňových odvodů.

(136) Dále bylo zjištěno, že i) od poloviny prosince 2010 nesplacené pohledávky vyplývající z provozu NCHZ v prvním období konkurzu, které měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu, činily přibližně 16 milionů EUR ((33). bod odůvodnění) a (ii) téměř všechny výnosy (v závislosti na scénáři) z prodeje aktiv NCHZ by musely být použity na pokrytí nákladů na ukončení činnosti NCHZ ((34). bod odůvodnění). V případě scénáře likvidace to významně snížilo pravděpodobnost vymáhání pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu.

(137) Vzhledem k tomu bylo důvodné očekávat, že v případě likvidace nebudou uspokojeny žádné pohledávky Environmentálního fondu, které vznikly před prohlášením konkurzu. Environmentální fond tedy mohl na základě informací, které měl v té době k dispozici, dospět k závěru, že pokračování v provozu by pro něj bylo výhodnější, než kdyby v případě likvidace ztratil všechny své pohledávky.

(138) V tomto ohledu se Komise dále domnívá, že ekonomická analýza a prezentace vedení NCHZ, které měl Environmentální fond k dispozici v době hlasování v lednu 2011, představovaly platný základ pro jeho rozhodnutí o hlasování. Jak je vysvětleno v (101). až (104). bodě odůvodnění, oba tyto dokumenty prokázaly, že pokračování provozu podniku NCHZ a jeho prodej jako fungujícího podniku (s dostupnými kupujícími ((103). bod odůvodnění)) bylo v nejlepším zájmu věřitelů, a tedy i Environmentálního fondu. Environmentální fond, jehož další pohledávky během druhého období konkurzu měly být nižší než pohledávka vzniklá před prohlášením konkurzu, měl proto dobré důvody založit své rozhodnutí na ekonomické analýze správce spolu s prezentací vedení.

(139) Komise se proto domnívá, že rozhodnutí Environmentálního fondu hlasovat ve prospěch pokračování provozu NCHZ by bylo přijato také rozumným a starostlivým soukromým věřitelem, a bylo proto v souladu s tržními podmínkami.

4.3.2.4. Město Nováky

(140) Město Nováky bylo zabezpečeným věřitelem NCHZ s pohledávkou vůči NCHZ, která vznikla před prohlášením konkurzu, a to na základě zápisu zástavního práva k dani z nemovitosti ve výši přibližně 43 781 EUR.

(141) Jak je uvedeno v (108). a (111). bodě odůvodnění, město Nováky bylo vystaveno riziku vzniku zvýšených závazků NCHZ během období konkurzu a podniku NCHZ skutečně vznikly další závazky související zejména s jeho povinností platit daň z nemovitosti.

(142) Pohledávky města Nováky vzniklé po prohlášení konkurzu NCHZ byly způsobeny částečným nezaplacením roční daně z nemovitostí. Podle platných právních předpisů byly daně za daný rok ([74]) vybírány na základě plochy pozemků a budov (odděleně pro různé kategorie).

([74]) Vyplývá to ze zákona č. 582/2004 Sb., o místních daních a místní dani z komunálního odpadu a drobného stavebního odpadu, ve znění pozdějších předpisů.

(143) Hlavní pohledávkou města Nováky vůči NCHZ v prvním období konkurzu byla daň z nemovitosti za rok 2010 (účtovaná v březnu 2010) ve výši 523 793 EUR (viz (27). bod odůvodnění). Vzhledem k povaze tohoto dluhu jakožto veřejné daně podléhala preferenčnímu zacházení a byla částečně uspokojena v prvním období konkurzu. Do konce roku 2010, což je první období konkurzu, činily pohledávky vzniklé po prohlášení konkurzu 29 762 EUR (hlavně povinnost NCHZ k dani z nemovitostí) (viz (27). bod odůvodnění).

(144) V prezentaci vedení společnosti činily příjmy, které město Nováky považovalo za ušlé, pokud by podnik NCHZ ukončil svou činnost, přibližně 572 000 EUR ročně ((32). bod odůvodnění), což lze naproti tomu považovat za odpovídající odhadu dodatečných pohledávek, které měly vzniknout během druhého období konkurzu.

(145) V době vydání rozhodnutí bylo známo, že výše daně, kterou NCHZ dlužila městu Nováky, byla splatná každoročně a nezávisí na provozu NCHZ, nýbrž byla založena pouze na pozemcích a stavbách ve vlastnictví NCHZ. Lze tedy očekávat, že nezaplacená daňová povinnost by byla stejná jak ve scénáři likvidace, tak ve scénáři prodeje fungujícího podniku, jelikož by nebyly k dispozici dostatečné finanční prostředky na pokrytí všech daňových odvodů v důsledku jiných souběžných pohledávek vzniklých po prohlášení konkurzu.

(146) Bylo rovněž nepravděpodobné, že by se plocha pozemků ve vlastnictví NCHZ během posuzovaného období výrazně změnila. Možný prodej pozemků nebyl příliš zvažován, hlavním důvodem byla značná zátěž pro životní prostředí a přítomnost těžkého chemického průmyslu na půdě. Bylo by velmi spekulativní a hypotetické mít za to, že kupující získá celou lokalitu nebo její část a zaplatí alespoň část daně z nemovitostí. Pouze z hlediska kritéria soukromého věřitele proto byla činnost NCHZ pro město Nováky dluhově neutrální.

(147) Komise proto poznamenává, že za prvé, výše daně z nemovitostí byla do značné míry předvídatelná, protože byla spojena s plochou pozemků a budov obývaných podnikem. Za druhé, daně z provozu podniku v konkurzu měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu.

(148) Dále bylo zjištěno, že i) od poloviny prosince 2010 nesplacené pohledávky vyplývající z provozu NCHZ v prvním období konkurzu, které měly přednost před pohledávkami vzniklými před prohlášením konkurzu, činily přibližně 16 milionů EUR ((33). bod odůvodnění) a (ii) téměř všechny výnosy (v závislosti na scénáři) z prodeje aktiv NCHZ by musely být použity na pokrytí nákladů na ukončení činnosti NCHZ ((34). bod odůvodnění). V případě scénáře likvidace to významně snížilo pravděpodobnost vymáhání pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu.

(149) V této souvislosti představovala ekonomická analýza a prezentace vedení NCHZ, které mělo město Nováky k dispozici v lednu 2011, platný základ, z něhož město vycházelo při podpoře tohoto rozhodnutí. Jak je vysvětleno v (101). až (104). bodě odůvodnění, tyto dokumenty prokázaly, že pokračování provozu podniku NCHZ a jeho prodej jako fungujícího podniku (s dostupnými kupujícími ((103). bod odůvodnění)) bylo v nejlepším zájmu věřitelů, a tedy i města Nováky.

(150) S ohledem na pravděpodobnou ztrátu všech pohledávek vzniklých před prohlášením konkurzu, v případě likvidace, nízký předpoklad prodeje pozemku z důvodu vysokých environmentálních nákladů spojených s půdou, jakož i nezbytné zvýšení nezaplacených daní za významné období (více než jeden rok), a to i v případě likvidace, bylo proto pro město Nováky přiměřené podpořit pokračování provozu NCHZ.

(151) Komise se proto domnívá, že rozhodnutí města Nováky hlasovat pro pokračování provozu NCHZ bylo v souladu s tržními podmínkami.

4.3.3. *Závěr o existenci hospodářské výhody*

(152) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že chování různých veřejných subjektů bylo v souladu s kritériem soukromého věřitele.

(153) Komise proto dospěla k závěru, že ve druhém období konkurzu, kdy přestal platit zákon o strategických podnicích a podnik NCHZ nadále fungoval na základě rozhodnutí příslušného orgánu, nezískal NCHZ výhodu oproti svým konkurentům, kterou by nebyl získal za běžných tržních podmínek.

(154) V každém případě vzhledem k tomu, že veřejní věřitelé, kteří se účastnili rozhodovacího procesu příslušného orgánu, jednali stejně jako kterýkoli jiný účastník trhu, Komise se domnívá, že není nutné dále posuzovat, zda rozhodnutí veřejných věřitelů bylo v souladu se zásadou *pari passu*, tj. zda k němu došlo za stejných podmínek jako u soukromých věřitelů ve srovnatelné situaci. Dotčení věřitelé se totiž nenacházeli ve stejném postavení. Kromě toho, jakmile lze zjistit, zda byla poskytnuta hospodářská výhoda, není nutné dále ověřovat, zda jednání dotčeného veřejného subjektu probíhalo za stejných podmínek (*pari passu*) ([75]). Pokud zásah orgánů veřejné moci není podle zásady *pari passu* stejný jako zásah soukromých subjektů, neznamená to automaticky, že transakce není v souladu s tržními podmínkami, a soulad s tržními podmínkami lze posoudit jinými způsoby ([76]). Proto není nutné spoléhat se na přezkum stejných (*pari passu*) podmínek, jelikož neexistence hospodářské výhody a soulad s tržními podmínkami jsou v případě věřitelů NCHZ prokázány jinými prostředky.

5. **ZAVER**

(155) S ohledem na výše uvedené a po opětovném posouzení opatření ve prospěch NCHZ během druhého období konkurzu, které bylo předmětem rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedeného v poznámce pod čarou č. 1 tohoto rozhodnutí, dospěla Komise k závěru, že opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí příslušného orgánu vydat správci konkurzní podstaty pokyn, aby pokračoval v provozu NCHZ, které bylo jednomyslně přijato věřitelským výborem a zabezpečenými věřiteli dne 26. ledna 2011 a dne 17. února 2011 prohlášeno konkurzním soudem jakožto členem příslušného orgánu po skončení platnosti zákona o strategických společnostech dne 31. prosince 2010 za závazné, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Slovenské republice.

V Bruselu dne 14. června 2021.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

([75]) Rozsudek ze dne 4. září 2014, SNCM a France v. Corsica Ferries France, C-533/12 P a C-536/12 P, EU:C:2014:2142, bod 54. Viz rovněž rozsudek ze dne 1. února 2018, Larko v. Komise, T-423/14, EU:T:2018:57, bod 119, a rozsudek ze dne 11. září 2012, Corsica Ferries France v. Komise, T-565/08, EU:T:2012:415, bod 122. Viz rovněž rozsudek ve věci Duferco Long Products SA v. Komise, T-93/17, EU:T:2018:558, body 99–106, v němž Tribunál konstatoval, že transakce není v souladu s tržními podmínkami, aniž by se přiklonil k analýze na stejné úrovni.

([76]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 2014 Sarc v. Komise, T-488/11, EU:T:2014:497, bod 98. Viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2018, Duferco Long Products SA v. Komise, T-93/17, EU:T:2018:558, body 102–103.